

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time Committed
Á délai convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 18.

(488.)

Vol. 21.

Thursday,

November 10,

2011

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravvy.ca

Protektor a Mír v duši na Torontském filmovém festivalu evropského unie

Stalo se již tradicí, že druhá polovina listopadu je věnována malému festivalu, ale kvalitou filmů jednomu z nejlepších festivalů evropského filmu. Filmy totiž nevybírají kritici, ale konzuláty a velvyslanectví v Kanadě. Záštitu nad festivalem má konzulát země, která předsedá EU. Letos je garantem generální polský konzul v Torontu Marek Ciesielczuk. Všechny filmy budou promítány od 17. do 30. listopadu 2011 v kinu Royal (608 College St., Toronto; na severní straně mezi Bathurst a Ossington). Je zvykem, že pořádající zemi - to jest Polsko - je věnován první večer. Film Wiesława Saniewského *Wygrany* (volně přeloženo jako *Vítězství*) je o Američanu, polského původu, který se dostane do dluhů po tom, co jako pianista zruší evropské turné. Vítězství je však v nalezení lidského vztahu (čtvrtek, 17. listopadu). Druhý polský film (pondělí 21. listopadu; 18:00) *Joanna* je z období druhé světové války. Příběh vypráví o ženě, která nalezne ztracenou židovskou holčičku a rozhodne se ji přes riziko, které pomoc přináší, zachránit.

Ze stejného období, to jest z počátku druhé světové války, je i český film Marka Najbrta *Protektor* (na festivalu bude v pátek 18. listopadu 2011 ve 20:30). Ve filmu hrají Jana Plodková, Marek Daniel, Klára Melišková, Tomáš Macháček. Rozhlas v době okupace ve filmu až nápadně připomíná období normalizace. Nacisti, aby čelili vysílání zahraničního rozhlasu, povolili spoustu populárních pořadů, podobně jako reakce Československého rozhlasu a zavedení *Mikrofóra* na hudební vysílání Svobodné Evropy s Rozínou Jadrnou-Pokornou, Ľudo Dvorským a Petrem Doubou od tří do šesti odpoledne. V rozhlasu

Z ČESKÉHO FILMU PROTEKTOR

jsou vysílány přímé reportáže například z uložení ostatků Karla Hynka Máchy na Vyšehradě s populárním reportérem dr. Františkem Kocourkem. Historická je Kocourkova reportáž z prvních dnů okupace z balkónu *Hotelu Šroubek*, kde do popisu pochodujičích německých vojsk zamíchal vránu, která přiletěla do Prahy či plechový cirkus. Statečný reportér zemřel v Osvětimi v roce 1942.

Pod pojmem *Protektor* se většinou myslí Reinhard Heydrich. Ve filmu je však ještě jeden ochránce - rozhlasový reportér Emil, který má za manželku krásnou herečku Hanu. Tragédie po příchodu nacistů je v jejím židovském původu. Emil jako schopný reportér je zneužíván právě k živým reportážím z různých kulturních akcí. Namlouvá si, že to dělá, aby zachránil Hanu před transportem, ale stále více se zaplétá do politických sítí a stále více kolaboruje s nacismem a zároveň se rozpadá jeho manželství. Vyvrcholením je, když jede na kole od své milenky a popis kola je podobný tomu na kterém ujel atentátník na říšského protektora. Potřebuje kolo ukrýt...

Film byl oceněn na festival v Denveru, získal čtyři *České Ivy*, byl nominován za Českou republiku na Oskara v roce 2010 a byl uveden na festivalech v Londýnu, Seattlu, Palm Springs a Vancouveru, má skvělou kameru, chvílemi jsem však nevěděl, jestli se jedná o čtyřicátá léta nebo sedmdesátá, která příliš připomínal.

Slovenský film Vladimíra Balka *Pokoj v duši* (čtvrtek 24. listopadu v 18 hodin) pochází jako *Protektor* rovněž z roku 2009 a získal rovněž několik mezinárodních ocenění. Nejdůležitější je asi ocenění diváků na festivalu Slovenských a středoevropských filmů a ocenění poroty na Mezinárodním festivalu v Kansasu.

Ve filmu hrají: Attila Mocos, Roman Luknár, Helena Krajčiová, Robert Wieckiewicz, Jan

Vondráček, Viera Topinková, Lubomír Paulovič, Ľubo Roman, Jaromír Hanzlík, Eugen Libezniuk, Juraj Nvota, Karol Šimon, Gejza Benkő...

Obsah: *Silný životní příběh se odehrává na pozadí drsné scenerie hor se vším, co je pro střední Slovensko typické - patriarchát, pytláctví, rasová nesnášenlivost, krádeže dřeva, ale hlavně ukazuje velkou soudržnost rodiny, víru, přátelství a lásku. Pokoj v duši je příběhem Tóna (Attila Mocos), který se po pěti letech vrací z vězení, kde si odseděl trest za krádeže. Přijíždí do rodné vsi a zjišťuje, že mnohé věci se změnily: s manželkou (Helena Krajčiová) se odcizil, pětiletého syna vlastně nezná, nemůže najít novou práci... Jeho přátelé z dětství - kněz Marek (Jan Vondráček) a podnikatel Peter (Robert*

Wieckiewicz) se mu snaží pomoci v návratu do normálního života, ale mají své vlastní problémy a trápení. Tóno zoufale hledá východisko ze své situace. Šanci mu nakonec jako jediný dá majitel místní železnice, strojvedoucí Smejkal (Jaromír Hanzlík), který jako jeden z mála netrpí předsudky... (oficiální text distributora).

Ještě bych rád upozornil na dva filmy: Unikátní projekt maďarsko-kanadsko-slovenské koprodukce *Divka tančící k smrti* (*A halálba táncoltatott leány*), který bude rozšířen o diskusi s tvůrci (sobota 18. listopadu 16:30, film začíná o 18 hodině). Příběh tanečnicka, který se vrací z Kanady do rodného Maďarska. V současnosti snad nejlepší filmy se točí v Rumunsku a na festivalu bude *Svatba v Besarábii* režiséra Napoleona Helmise. Příběh lásky a svatby v méně známé rumunsky hovořící zemi Moldavsku.

Festival bude zakončen 30. listopadu 2011 v 18 hodin novým francouzským filmem *Můj kus koláče* režiséra Cédrica Klapische. Příběh továrníka a služky by mohl mást, že se jedná o červenou knihovnu, ale můj přítel Jan Kozlík mi kdysi vyprávěl, že si chtěl přes neděli přečíst nějaký škvár a tak sáhl po levném vydání tohoto žánru z první republiky a že již dlouho tak krásnou knihu nečetl, možná se jedná o krásný film. Pokud ne, tak stejně si budete moci něco kvalitního vybrat z čtyřiařidvaceti filmů, pětadvaceti zemí.

Aleš Březina

(Program festivalu Evropského filmu otiskujeme na poslední 12. straně.)

POLSKÝ KONZUL M. CIESIELCZUK NA TISKOVÉ KONFERENCI K FESTIVALU

ZE SLOVENSKÉHO FILMU POKOJ V DUŠI

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21
Tel.: 222-261-8111

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00.
3. září 2011 v 15:00 na Masaryktownu.
Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metodě (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E.
Informace o bohoslužbách: 289/242-0635

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky- neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto Burlington: Holy Sepulchre Cemetery- neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 19. listopadu v 10 hod.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirschey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 19. listopadu v 17 hod.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 20. listopadu v 11 hod.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby: budou oznámeny.

Nová sokolská sezóna:
Cvičení pro děti je každou sobotu
od 15:30 do 18 hodin
v Magnetic Dr., Unit 21, , North York;
Cvičení pro dospělé je každou středu
od 20 do 21:30 hodin.
v G.Harvey C.I., 1700 Keele St.,

Informace: Hana Jurasek:
905/838-5269

Slovak House - Slovak Infocentre

8 Clarence Square, Toronto
Otvoreno: Streda 15:00-17:00
Tel.: 416/689-9889

E-mail: info@slovakhouse.org
www.slovakhouse.org

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin
opakování v úterý v 7:30 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin
opakování v úterý v 8:00 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:
P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8
Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940
E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca
Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsmo přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through Canada Periodical Fund (CPF) for our publishing activities.

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

12. 11. (so) 20:00
Pocta Jiřímu Traxlerovi
Jiří Grosman a hosté
Restaurace Praha
Masaryktown

13. 11. (ne) 11:30
Předvánoční bazar
Sokol Toronto
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.
Hana Jurasek: 905/838-5269

13. 11. (ne) 15:00
Kanadský slavík
The Assembly Hall
1 Colonel Samuel Smith Park Dr.

18. 11. (pá) 20:30
Protector
Filmový festival EU
The Royal - 608 College St.

24. 11. (čt) 18:00
Mír v duši
Filmový festival EU
The Royal - 608 College St.

26. 11. (so) 19:00
Mikulášská zábava
Sokol Toronto
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.
Hana Jurasek: 905/838-5269

27.11. (ne) 17:00
Jan Novotný, Piano
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

3.12. (so) 18:00
Zahájení výstavy
Vladěny Krykorkové
Laurier Gallery in Liberty Village
113 Jefreson Ave.

10. 12. (so) 15:30
Sokolské dětské vánoce
601 Magnetic Dr., Unit 21, North York
Hana Jurasek: 905/838-5269

10.12. (so) 19:00
Oslava 20. výročí
od prvního vydání Satellitu
Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave.
416/530-4222

28.12. (st) 20:00
30.12. (pá) 20:00
31. 12. (so) 20:00
Čardášová princezna
St. Lawrence Centre for the Arts
Toronto Operetta Theatre
416/366-7723

2012
4.1. (st) 20:00
6.1. (pá) 20:00
7.1. (so) 20:00
8.1. (ne) 14:00
Čardášová princezna
St. Lawrence Centre for the Arts
Toronto Operetta Theatre
416/366-7723

14. 1. (so) 18:00
Sokolský potluck
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.
Hana Jurasek: 905/838-5269

Zemřel Jan Šteinský - Sehnoutka, potomek dvou významných českých textilních rodin

27. října 2011 zemřel v Torontu - ve věku 91 roků - Jan Šteinský-Sehnoutka, poslední z dětí Rudolfa Šteinského a Jaroslavy, dcery Cyrila Bartoně-Dobenina. Poznal jsem ho blíž až v jeho pozdních letech, která trávil v Cardinal Ambrozic Homes v Providence Healthcare. Víc jsem znal jeho manželku Jiřinu, novinářku a básničku Inku Smutnou, a ženu, která za sebou zanechala ošatku dobrých skutků, v neposlední řadě i jako členka Dámského odboru Československého sdružení v Kanadě (dlouholetá, před nedávnem zemřelá předsedkyně této organizace, Blanka Rohnová, před rokem plánovala návštěvu Jana Šteinského, poněvadž "nám hodně pomáhal"). Něco vím i o jeho dceři Georgině, která patří mezi nejvýznamnější ženy kanadského obchodního světa (náměstek federálního ministra "Supply and Services", vedoucí Baťových závodů v České republice, Vice-President Manulife Financial a později Bell Canada a nyní vedoucí role v dobročinné organizaci).

Jan Šteinský byl milý a strašně zvědavý pán. Myslíl jsem, že ho nezajímaly běžné drby (jeho dera Georgina v nekrologu napsala, že ho zajímaly i ty), ale politické události (zvláště v jeho rodné zemi), dění v komunitě a osudy jeho současníků. Ale vždycky jsem měl pocit, že pozadí jeho života bylo nějak romantické, i když paměť odmítala podrobnosti. Až když jsem se dozvěděl o jeho smrti, začal jsem hledat v knížce, kterou jsem před časem spáchal (*It All Began With Prince Rupert*) a našel jeho jméno v paragrafu o Anně Loučné. Dovoluji si text vypůjčit a ocitovat (v překladu):

Anna Loučná se narodila v r. 1863 v malé české vesničce, Hříbsko. V osmnácti se provdala za Jana Sehnoutku, syna zámožného mlynáře a místního patriota. Když jeho mlýn vyhořel, Sehnoutka ho přestavěl na textilní výrobu a tím položil základy k vysoce úspěšnému textilnímu podniku. Po léta život plynul pokojně. Pak přišla drsná doba: zemřel Annin otec a tchyně, a krátce na to, rychle za sebou, její sestra, manžel a jeden z jejich dvou synovců. Déle než čtyři roky zodpovědnost za rodinný podnik spočívala na jejich bedrech. Potom - jak si její zesnulý manžel přál - adoptovala druhého synovce, Rudolfa Šteinského, a převedla na něj svůj podnik. Brzy na to, v roce 1919, Rudolf se oženil (jak už jsem se zmínil) s dcerou Cyrila Bartoně-Dobenina, a tak spojil dvě nejdůležitější textilní rodiny v zemi...." Narodili se jim tři syni: Jan, Cyril a Rudolf. Po komunistickém puči přesídlili do Kanady.

A ještě jeden paragraf jsem v knížce našel. O Bartoňových textilních závodech. I ten si dovolím v překladu ocitovat:

Bartoňovy textilní závody byly založeny v roce 1867 v Náchodě Josefem Bartoněm a značně rozšířeny jeho syny, Josefem a Cyrilem. Majetek společnosti byl zabaven v roce 1948 komunistickým režimem a vrácen Josefovi synu, Josefu M. Bartoňovi v roce 1992. Osud druhé textilní společnosti spočíval, po smrti všech mužských členů rodiny, na bedrech Anny Sehnoutkové. V roce 1919 se její adoptovaný syn, Rudolf Šteinský-Sehnoutka, oženil s Jaroslavou, dcerou Cyrila Bartoně-Dobenina, a vytvořil spojení mezi oběma textilními dynastiemi.

Textilní podnik rodiny Sehnoutka-Šteinský i jiný majetek byl znárodněn podle Benešových dekretů v roce 1945, textilní podnik nikdy vrácen nebyl. Soukromý majetek byl rodině Šteinských vrácen po pádu komunismu v roce 1992.

Několik málo hodin před jeho smrtí mu dcera Georgine hlásila, že prodala poslední majetek rodiny v České republice. Jan Šteinský se vyptával, kolik dostala za budovu, kolik za to a ono a když mu Georgine všecko vypovídala, řekl: „Tím je práce skončena.“ A krátce na to pokojně zemřel. Závěděníhodný konec nekřiklavého, ale bohatého života. V rodné zemi, i v Kanadě, kde si založil podnik na výrobu rolet a závěsů *Avebla Limited* a kde v letním domově v Horseshoe Valley prožil mnohé z nejpěknějších chvil svého života. Jeho rodině vyslovuji upřímnou soustrast.

Josef Čermák

Tribute to Jiří Traxler

- Music and Film to Honour "The Last Mohican"
Saturday, November 12, Prague Restaurant at 8 pm - an evening to honour the life of composer, writer and extraordinary human being - Jiří (George) Traxler

George Grosman and his band, Music on the Corner, present a program of music by the recently deceased Czech (Aug 7, 2011 in Edmonton) composer Jiří Traxler, as well as a few tunes by other Czech swing era composers. Traxler, a giant who stood at the cradle of Czech swing along with Jaroslav Ježek, R. A. Dvorský and Kamil Běhounek, passed away a few months ago at the age of 99. The best way to celebrate his long and fruitful life is to keep presenting his compositions to today's audiences.

Aside from Music on the Corner (George Grosman: guitar, vocal; Joe Musil: piano, vocal; Lenka Nováková: vocal; Marie Fraňková: vocal with a special guest Brandon Walker, soprano and tenor saxophone), there will also be a screening of the documentary The Last of the Mohicans, which is about Traxler's life and work.

We are looking forward to seeing you all there!

Because we expect attendance to be very high, we recommend reserving your tickets as soon as possible by calling 416-289-0283.

KALENDÁŘE 2012

**Jediná možnost, jak si je koupit bude na Vánočních trzích
Sokola v neděli 13. 11. v hale kostela Sv. Václava**

SOKOL TORONTO

Společenská činnost v roce 2011

Podpořte nás citováním program, přijďte s rodinou a přáteli na

VÁNOČNÍ TRHY

Neděle 13. listopadu 2011

11:30 - 15:00 hod.

OBĚDY - OBČERSTVENÍ - SVARAK

Vánoční dobrotky všeho druhu, dárkové předlohy, knihy a šed. Zájemci o prodej vianočného zboží jsou vítáni!

Mikulášská natilka pro děti!

Velká tombola.

MIKULÁŠSKÁ ZÁBAVA

Sobota 26. listopadu 2011 ve 19:00 hod.

Lístky: \$25.00 Studenti: \$10.00

Možnost zakoupení vícery, které se bude podávat od 19:00 hod., hudba začne hrát ve 20:00 hod.

Přijďte dávat, Mikuláš je tuhle rozdávat,
K tančím hraje skupina Miro Letka

Obě akce jsou pořádány v hale kostela Sv. Václava
496 Gladstone Avenue, Toronto

Veškeré informace a předprodej lístků
Kamila Bílá: (416) 663-2352
Hana Jurásková: (905) 838-2541

Naši milí krajanovia!

pozývame všetkých vás

na Bazár 2011,

Slovenskej cirkvi Evanjelickej cirkvi a. v.

dňa 26. novembra 2011,

v sobotu ráno od 10.00 hodiny.

Ako minulé roky, ponúkame výrobky mäsiarskej kuchyne: klobásy, páľivé i nepáľivé, jaternice, slaninu, údenú a paprikovú. Rezance, rôzne cukrárske výrobky, koláče a zákusky, vianočné obľátky a mnohé iné. Počas BAZÁRU 2011 budete môcť ochutnať jedlá zakáľáčkovej kuchyne a presvedčiť sa o najvyššej kvalite našich výrobkov, pri zachovaní ich tradičných receptov.

Pripravili sme pre vás aj hodnotnú tombolu.

Bazárová hala sa nachádza v prizemí kostola

sv. Pavla, Slovenskej cirkvi Evanjelickej a. v. na 1424 DAVENPORT Rd.

100 metrov na západ od križovatky Davenport Rd. a Dufferin Str.

Prosíme vás, väčšie nákupy si objednávajte už teraz.

Tel.: 416/658-9793.

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.

Ottawa, ON K2P 0G2

Tel.: (613) 562-3875

Fax: (613) 562-3878

E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace

Ottawa, ON K1M 2A1

Tel.: (613) 749-4442; 749-4450

Obch. zast.: (613) 748-1773

Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát v Torontu

Czech General Consulate in Toronto

2 Bloor Street West, Suite 1500

Toronto, ON M4W 3E2

Telefon: 416-972-1476

Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek

611-71st. Avenue SE.,

Calgary, AB T2H 0S7

Tel.: (403) 269-4924,

fax: (403) 261-3077.

E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Winnipeg, MB

Honorary Consul: Wiliam Randa

310-115 Bannatyne Ave.,

Winnipeg, MB, R3B 0R3

Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626

E-mail: winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,

Calgary, AB T3L 1K3.

Tel. and Fax: (403) 239-3543,

Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982

luzanzotto@shaw.ca

Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul

Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine

Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3

Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496

Fax: (514) 421-1583

slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com

Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge

Newmarket, ON L3X 1V7

tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166

slovakconsulateto@gmail.com

Michael Martinec, Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor

Vancouver, BC V5Z 1E4

Tel. & Fax: (604) 682-0991

e-mail: stan.lisiak@gmail.com

Hours: Tuesday 14:00-16:00,

Thursday 10:00 - 12:00

Mr. Stanislav Lišák, Honorary Consul

Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:

B-1106 Henderson Hwy.,

Winnipeg, MB R2G 1L1

Tel/Fax: (204) 947 1728

jkdraft@shaw.ca

Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul

Jurisdiction: Manitoba

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	5,59 CDN \$
1 CDN \$	17,88 Kč
1 EUR	1,40 CDN \$
1 CND \$	0,72 EURO
1 US \$	1,01 CDN \$
1 CND \$	0,99 US \$

Universal Currency Converter - 4. 11. 2011

1 CDN \$	18,05 Kč
1 EURO	25,13 Kč
1 US \$	18,08 Kč
ČNB - 3. 11. 2011	

Dva koncerty - dva zážitky

V neděli 6. listopadu 2011 odpoledne se konal ve *Walter Hall* na Torontské univerzitě koncert na památku českého pianisty Antonína Kubálka, který zemřel letos v lednu. Koncert zahájili na piano dcera Antonína Kubálka Karolina a Kubálkův žák Richard Herriott, který uvedl i druhou část programu *Sonatu de Cameron* Antonínova oblíbeného skladatele Waltera Buczynského. Zatímco v první části zazněl Rachmaninoff, v druhé Suk a Brahms. Před přestávkou se objevili na jevišti houslista Ivan Ženatý a pianista Stanislav Bogunia Antonínu Kubálkovi věnovali *Habanera & La Tzigane pro housle a klavír* od Maurice Ravela.

Na štěstí o den dříve jsme mohli vidět tuto dvojici na *Nokturnech v městě*, kde jejich repertoár byl podstatně větší. Ke všemu bylo možné s Ivanem Ženatým po koncertě udělat rozhovor pro *Satellite* a pro *Nový záběr TV OMNI*.

ABE: Většinou se skladby na koncertech zařazují chronologicky od nejstaršího autora k nejmladšímu, vy jste začali Bohuslavem Martinů, tedy nejmladším autorem, proč?

IŽ: To pořadí nebylo chronologické po stránce historické, ale po stránce formální, protože Martinů napsal na začátek tuto malou *Sonatinu*, po které následovala velká Dvořákova *Sonáta*, která byla vzorem pro Bohuslava Martinů, když komponoval své další kompozice. My jsme to obrátili na všech koncertech v Kanadě a myslím si, že to má svůj význam.

ABE: Koncert bez přídavků končil Lisztem Uherskou rapsodií, vidíte souvislost mezi Lisztem, Smetanou a jeho *Mou vlastní* a autorem *Romanian Rapsodies* George Enescem, který byl o něco mladší?

IŽ: Mně v poslední době zajímají tyto národnostní zvláštnosti, proto jsem hrál vloni na *Pražském jaru* právě Enesca a jeho *Třetí sonátu*. Proto se věnujeme také Lisztovi, který napsal pro housle pouze *La lugubre gondola*, která je úpravou českého houslisty Karla Halíře, jenž žil v Německu na začátku dvacátého století a podobně u Bedřicha Smetany nalézáme a hledáme tyto zvláštnosti, protože jeho hudba je mimořádná.

STANISLAV BOGUNIA A IVAN ŽENATÝ

RICHARD HERRIOTT

ABE: V první části byli tedy Martinů a Dvořák, jak je těžké přejít z jednoho na druhého?

IŽ: To není vůbec těžké, to je jako když jdete od salátu k polévce, to je součástí jednoho menu. Jsem rád, že jsme mohli hrát tyto dva velké české skladatele.

ABE: Kde jste všude v Kanadě hráli?
IŽ: Začínali jsme v Calgary, potom v Edmontonu, ve Victorii, ve Vancouveru a končíme těmito dvěma koncerty v Torontu.

ABE: U svatého Václava byl předposlední koncert, poslední je věnován památce Antonína Kubálka, co pro vás znamenal?

IŽ: Já se na tento koncert nesmírně těším, ale zároveň mně běhá mráz po zádech, protože jsem se s Antonínem seznámil v době, když jsem začínal svoji kariéru, kdy jsem přijel z komunistického Československa a všichni se divili, že se hodlám vrátit zpátky. To byla zvláštní a doufejme neopakovatelná doba. Pro mne byl mistr Kubálek mimořádným umělcem, skvělým klavíristou a byl jsem od prvního okamžiku šokován, jaké velké jméno měl zde v Kanadě. Pamatuji se, že jsem jel taxikem z letiště a nějaká polská taxikářka říkala, když budete hodně cvičit, tak si jednou možná zahrajete s mistrem Kubálkem. Řekl jsem jí, že jedu na zkoušku s ním a ona mně nevěřila. Opustil nás, je nám bez něj smutno a budeme na něj vzpomínat.

ABE: Váš život je spojený s Drážďany, jaké je to město?

IŽ: Drážďanská *Hochschule* pro mne znamená především přijetí, kterého se mi nedostalo v Praze a proto jsem našel

své zázemí a přátele v Drážďanech, to je na prvním místě. Mohl bych vyprávět hodiny a hodiny o německé mentalitě. Mohl bych vyprávět rozdíly mezi německým a českým školstvím. Pro mne se najednou celá instituce otevřela. Mám teď celou řadu studentů z Asie, z Ruska, ze Španělska, samozřejmě z Čech, ale i Němců, což by v Praze asi nešlo. Je mi to líto, ale na druhou stranu se z toho musím radovat.

ABE: To platilo už v devatenáctém století, kdy Smetanu objevil švédský Göteborg. Vidíte v tom nějakou symboliku?

IŽ: Nerad bych se srovnával s takovým maestrem, ale mnoho z mých přátel, kteří žijí v zahraničí, ať již z politických důvodů nebo našli své místo mimo domov po roce 1989 mají podobný názor. My se všichni cítíme dobře doma, ale přáli bychom si, aby se určité věci, které jsou zásadní, změnily. Ony se však stále nemění, ale my věříme, že se tak jednou stane.

ABE: Co pro vás znamená jazz, moderní hudba či pop-music?

IŽ: Můj tatínek hrál v jazzové kapele na saxofon, to byla hudba, kterou jsem znal od malinka. On také chtěl, abych se vydal tímto směrem. Jeho znepokojovali ti Prokofjevové a hudba, které těžko rozuměl. Já jsem se i jazzové hudbě svého času věnoval, ale čím přicházím více do let, tím přicházím k tomu, že jsem stále více konzervativní a že tíhnu stále více k těm osvědčeným kvalitám, kterými jsou právě Beethoven a Brahms. To je hudba, která mne nejvíce láká a které se hodlám v budoucnu věnovat.

Ivana Ženatého po návratu do Prahy čeká turné po Anglii a Irsku. Potom bude hrát na pražském Hradu při koncertě na památku jeho učitele Josefa Suka, který nás rovněž v tomto roce opustil. Po Novém roce Ivan Ženatý dotáčí CD s houslovými koncerty Františka Bendy a sezónu pravděpodobně zakončí s Jiřím Bělohlávkem a orchestrem BBC na Pražském jaru.

Aleš Březina

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

Dr. Petr
Munk

Chiropraktik
1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**

CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

JESENNÁ DISKOTÉKA

a
hudobná skupina

LAVÍNA

SATURDAY, NOVEMBER 12 AT 7 P.M.

EVENT DIRECT, 505 QUEENSWAY E, #2, MISSISSAUGA, L5A 4B4

Skupina Lavina s rozširujúcim sa repertoárom
a reprodukovaná hudba.
Klasické občerstvenie a nápoje.

Dobrá zábava s kamarátmi pri populárnej slovenskej hudbe.
Vstupné \$10

Oslavy Dne vzniku samostatného státu - 28. října

Ve čtvrtek 27. října 2011 uspořádal GK Toronto u příležitosti oslav Dne vzniku samostatného státu číši vína. V prostorách úřadu se společenského podniku zúčastnilo na pět desítek krajanů a zástupců krajaňských organizací. Generální konzul Vladimír Ruml ve slavnostním přípitku zdůraznil důležitost všech třech státních svátků, které si Česká republika v podzimních měsících připomíná - Den české státnosti v září, Den vzniku samostatného státu v říjnu a Den boje za svobodu v listopadu - a vysvětlil historický význam 28. října pro Českou republiku. Pro mnohé z hostů, jak z řad české tak i slovenské krajaňské obce, byla tato společenská akce také příležitostí k prvnímu osobnímu setkání s generálním konzulem, který své působení v Torontu zahájil v červenci tohoto roku.

gk

Ještě jeden pohled na 28. říjen...

Současný generální konzul České republiky, Vladimír Ruml, ukazuje v programování konzulární činnosti stejnou osobitost, jaká ho vedla - od umění, přes filosofii - k diplomacii. Ukázal to například, když vztýčován české vlajky u ontarijského parlamentu na oslavu české státnosti letos přesunul z tradičního 28. října na 28. září. Jeho zdůvodnění (v rozhovoru s vydavatelem Satellitu, Alešem Březinou): „My máme státní svátky dva. 28. září považujeme za svátek vzniku České republiky, zatímco 28. říjen je významný den, kdy si připomínáme, že vzniklo Československo. Jelikož Československo již neexistuje, nelze jako hlavní svátek oslavovat jeho vznik. Je nutné oslavovat vznik státnosti ČR, proto dochází k tomu, že se oslavuje den mučednické smrti knížete Václava.“ Nemyslím, že je možno upřít logiku argumentu, proč neslavit jako den státnosti 28. říjen. Také souhlasím, že vznik státnosti ČR je nutné oslavovat. Ale mám potíž spojit den státnosti ČR s dnem mučednické smrti knížete Václava. A nejsem sám, ani v pochybnostech o oslavě dne vzniku státu, který již neexistuje, ani o oslavě v den smrti patrona české země. Problém je navíc komplikován tím, že volba dne oslav se zdá být ponechána k rozhodnutí jednotlivým zastupitelským úřadům. Na příklad velvyslanectví ČR v Ottawě slavilo den české státnosti 28. října. Osobně se přikláním k říjnové oslavě; den vzniku Československé republiky je časově daleko bližší než smrt sv. Václava, a česká část republiky v podstatě představuje územní útvar státu v dnešní podobě. Nezávidím nikomu úkol najít přijatelné řešení - a logické zdůvodnění volby.

Originální byl i projev generálního konzula při recepci na oslavu druhého státního svátku ČR, 28. října, který mi do určité míry osvětlil jeho důvody pro preferování 28. září jako hlavního státního svátku ČR - nebo spíš odmítnutí 28. října pro tuto poctu. Vladimír Ruml se narodil v roce 1951, tedy v nejtvrší fázi komunistické diktatury a příštích skoro 40 let v komunistickém Československu žil. K tomu jeho otec v druhé světové válce sloužil v britské armádě. Žil tedy dvě poloviny svého života ve státu, který se rozhodně nepokoušel získat si jeho sympatie. Jak říká, jediná doba, kdy jemu a většině lidí narozených po únorovém puči, Československo ukázalo sympatičtější tvář, bylo pár měsíců mezi pádem komunismu a koncem Československa. Tito lidé ani neměli možnost vytvořit v sobě rezervoár lásky k Československu, jako tomu bylo u lidí, kteří zažili Masarykovu republiku. Tomu rozumím. Zajímavé je i jeho pozorování, že všechny naše historické dny se narodily v krvi. Jistě je to pravda o sv. Václavovi. Janu Husovi, 17. listopadu. Ale neplatí to docela jednoznačně o 28. říjnu. Jistě, bez konfliktu první světové války by Československo nevzniklo. Ale důvodem války nebylo Československo, ani ostatní země, které na konci války vznikly, ale zastřelení následníka trůnu. 28. říjen byl výsledkem koncepce presidenta Wilsona, ovlivněné T. G. Masarykem, i když samozřejmě legendární přínos legií nemohl zůstat bez povšimnutí. Také by bylo zajímavé podívat se na inspiraci svátků jiných zemí. Myslí bych, že většina států se rodila v krvi, ve válkách, revolucích... A snad je možno i argumentovat, že svoboda národů i jedinců je nemyslitelná bez obětí krve. V každém případě generální konzul Vladimír Ruml otevřel košík námětů k uvažování.

Josef Čermák

Den reformace a oslava státního svátku na Masaryktownu

Koncem října se protínají dva velké svátky: Evangelický den reformace, který připadá na 31. října. V tento den roku 1517 přibil Martin Luther svých 95 tezí na brány wittenberského kostela. 28. října 1918 pak vznikla Československá republika. Obojí se letos slavilo v Torontu v neděli 30. října. Mohlo by se zdát, že oba svátky spolu nesouvisí a na druhou stranu jiný významný den 13. říjen, kdy bylo 230. výročí Tolerančního patentu v Čechách, kterým se uzákonila náboženská svoboda, byl zcela opominut. Přesto všechny tři dny vypovídají o touze po svobodě ducha a svědomí. Rev. Ladislav Kozák připomněl Lutherovy předchůdce, včetně Jana Husa. Císař Josef II. vyhlásil nejen skutečnost, že nikdo nemůže být pronásledován za své náboženské přesvědčení, ale kromě luterského a helvetského vyznání, bylo v Čechách povoleno i vyznání pravoslavné a židovské náboženství, což

se málokdy připomíná. A první Československá republika přes všechny chyby, které se staly při vzniku státu, byla něčím v Evropě jedinečným. Byla zemí několika národů. Žili zde pohromadě Češi, Slováci, Němci, Maďaři, Poláci, podkarpatští Rusíni... Byla to země bratří Čapků, ale i Egona Erwina Kische, který psal německy, humoristy Karla Poláčka, pacifisty Přemysla Pittera, J. L. Hromádky i kardinála Berana, stejně tak Kristiny Royové i Jaroslava Haška, Voskovce a Wericha, ale i Karla Hašlera. Umělecké avantgardy. Země,

fotbalových vice-mistrů světa... Země s jednou nejvyšší životní úrovní na světě. Také země, která poskytovala azyl uprchlíkům z celého světa. Nebyl jsem tedy tak moc nadšen s konceptem oslav legionářů a bitvy u Zborova při oslavách na Masaryktownu.

Dějiny se nám totiž tak trochu militarizují, ale dějiny jsou i něco jiného než bitvy, války, atentáty a státní převraty.

Aleš Březina

Satellite Anniversary

Celebration and Fundraising

Redaktor Aleš Březina - v minulosti častokrát též Mikuláš

vás zve na oslavu s nadílkou a občerstvením

v sobotu 10. prosince 2011 v 19 hodin

v Hale kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

Rok 1966 - 45 let

První článek ve Vědě a Technice mládeži

Ředitel SPŠST Č.H.:

„Provokoval, aby se mohl dát do novin“

Rok 1971 - 40 let

První publikování v samizdatu

Názor mladé kritičky a písáčky N.N.:

„Připomíná mi to červenou knihovnu!“

Rok 1976 - 35 let

Dokončení filmu ...a andělé jeho bojovali!

V. B.: „Underground ano, ale takto ne!“

Září 1981 - 30 let

První číslo Nového domova

Z. Š.: „To jste mne zklamal!“

Březen 1986 - 25 let

Noviny udělané poprvé na počítači Macintosh

J. T.: „Už mi to víckrát neposílejte!“

Duben 1991 - 20 let

První vydání Satellitu

P.M.:

„Je vidět, jak sis hrál s počítačem! Já čekal solidní noviny!“

Listopad 2001 - 10 let

Satellite na internetu

Dotaz čtenáře: „Jak se na to mám dostat?“

10. prosinec 2011 - 0 let (- 6 měsíců)

Představení knihy s DVD Řetěz bláznů

Slovo vydavatele: „Nevím, jestli se to do té doby stačí!“

Nikolette Jakovac exhibits gouache paintings done in High Park. She says that while painting in sun, shadow, wind and warmth, she finds forests and wilderness in this amazing park.

www.nikolart.ca

Vladyana Krykorka is an artist, designer and illustrator of children's books. She loves trees and enjoys drawing scenes around Georgian Bay. Her latest books will also be available at the gallery opening.

www.vladyana.ca

Laurier Gallery in Liberty Village invites you to the
OPENING
Saturday December 3rd, 2011
6-9 pm
Artists will be present
Show continues to December 11, 2011

Hours Mon. - Fri. 11 - 5pm
Saturday & Sunday
Dec. 10th & 11th 2-5pm
Join the artists for coffee on the last day,
December 11, 2-5pm

Laurier Gallery
113 Jefferson Ave.
Toronto M6K 3E4
(S. of King, E. of Dufferin)
416 232 0217

Dr. Miloš Krajný - 70

Ke konci října jsme v kostele sv. Václava v Torontu oslavili narozeniny jednoho z nejzajímavějších a nejuspěšnějších Čechů v Kanadě. Přišel na své oslavy oblečen jako Neptun. V astronomii neptun je - vzdáleností - 8. planeta od slunce (jenom nějakých 4.5 miliard km). Nezdálo se mi, že narozeninový úbor Dr. Miloše Krajného připomínal planetu. Spíš vypadal jako Neptun, římský bůh vody (ajako takovému mu přisoudili funkci boha plodnosti). V moderní době je často ztotožňován s řeckým bohem Poseidonem, který má na starosti moře (nevím, jest-li jen na zeměkouli nebo v celém vesmíru). Poněvadž jsem boha Neptuna nikdy neviděl, nemohu posoudit, jak moc se mu dr. Krajný ve svém narozeninovém úboru podobal. V každém případě dělal mocný dojem.

Podle mých informací - které jsou občas trochu nepřesné (co můžete čekat od sedmaosmdesátiletého staříka) - má dva bratry a všichni tři jsou velmi úspěšní. Jejich maminka, která zemřela v devadesáti letech, byla na své chlapce hrdá. O tom třetím Krajném vím málo, jmenuje se Aleš, je úspěšným slévárenským inženýrem, po invazi odešel do Rakouska, kde pracoval u Metra (továrník z Kroměříže), ale kvůli silným odborům musel odejít a tak se usadil v Německu, poblíž Hannoveru, kde udělal dost velkou kariéru ve slévárenském oboru. Byl také profesorem doškolovacího učení technického v Hannoveru a kromě toho měl soukromou firmu, která pomáhala doškolovat slévače z východního bloku, včetně Česka, aby se dostali na evropskou úroveň. O těch druhých dvou vím víc, i v čem tak znamenitě uspěli. Krátce se zmíním o Borisovi. Je pianistou světového jména. V posledních letech každý rok přijíždí na turné do Kanady (a nejen do Kanady) a v Torontu, v kostele sv. Václava, nám božsky hraje na klavír, které - myslím, že společně se svým torontským bratrem lékařem Milošem - kostelu před časem věnoval.

O Milošovi toho vím kapánek víc. Jednak jsem si ho našel na Googlu a tam toho o něm najdete hromadu. Profesionálně má velkou reputaci (ve Vancouvru mají dr. Skálu, my v Torontu máme dr. Krajného). Je specialistou v alergologii - jeho hlavní zájem je v léčbě potravinových alergií, anafylaktického šoku a astmatu. Byl presidentem *Ontario Allergy Society* pět let a dnes slouží jako její jednatel a pokladník. Také pracoval asi osm let v Ontarijské lékařské společnosti a když mu bylo 65, dostal od ní doživotní členství, které společnost dává za vynikající práci v medicíně vůbec (společnost je s touto poctou velmi lakomá - dává ho ročně dvěma členům). Je členem celokanadské *Royal College of Physicians and Surgeons*, *Ontarijské lékařské společnosti*, *American Academy of Allergy and Immunology*, *American College of Allergy and Immunology*, *New York Academy of Science* a *European Academy of Allergy, Asthma and Immunology*. A také psal (a publikoval). Publikoval - v různých vědeckých časopisech - na 30 vědeckých prací (první - pravděpodobně - v *Čs. zdravotnictví* v roce 1963). Miloš má dvě děti, obě hrály skvěle tenis. Dcera Marcela byla dokonce v kanadském žebříčku několik let (od třinácti do šestnácti) na prvním místě. Nyní pracuje po absolvování Univerzity ve Waterloo jako senior advisor v *Magne International*. Daniel byl v kategorii 12-14 let v tenisovém žebříčku mezi druhou a

třetí příčkou, nyní pracuje v hotelu *Hilton* jako manažér.

Také bych, myslím, měl napsat pár řádek, jak on se k té dnešní slávě dostal.. Maturoval s nejlepším prospěchem ve třídě (úspěch, který sám o sobě vám nad smrti pošramotí charakter - vážnému pošramocení bylo zabráněno pouze tím, že jako dítě z nestrannické buržoazní rodiny (jeho tatínek byl mimo jiné lékařem - takže Miloš za svůj lékařský úspěch vlastně dlužil tatínkovi) a měl problém s přijetím na medicínu. Ale přijat byl. A mohu-li vám radit, študujte medicínu - dříve nebo později lékaře (a hrobníka - pokud si v poslední vůli nenařídíte, aby váš popel rozházeli na moři) každý potřebuje. Miloš se dověděl o svém přijetí čtyři dny před zápisem na fakultu, kdy přišlo rektorské rozhodnutí, že byl přijat. Když v roce 1964 Miloš promoval - jeden ze tří s nejlepším prospěchem. Pak Miloše poslali do Přerova a o něco později se dostal na Internu se zaměřením na alergologii v Olomouci, napsal pojednání o astmatu a po invazi v roce 1968 odcestoval na studijní pobyt v Montrealu u proslulého prof. Hanse Selyeho, s nímž v příštích dvou letech publikoval kolem dvaceti odborných prací, většinou o prevenci srdečních infarktů a o katatoxických steroidech.

Během druhého roku si udělal nostrifikaci a ze čtyř nabídek z *Ontaria* si vybral *Womens College Hospital*, jak sám říká, neboť ten název byl pro něj vždy přitažlivý (teď nevím, která část názvu ho přitahovala - *Womens* nebo *College Hospital*?). V roce 1976 obhájil specializaci v Interním lékařství. Zpočátku pracoval u Dr. Epsteina. V roce 1977 zakoupil alergologickou praxi na rozhraní *Willowdale* a *Scarborough*, kterou později přestěhoval do *North Yorku*. *Google* tvrdí, že má také praxi u *Orillii* (a ani *Google* neví všechno). Také byl pár roků lektorem na *University of Toronto* a dodnes je součástí personálu ve *Scarborough Centenary Hospital*.

A nakonec něco o Milošovi a hudbě (a to mne zajímá víc, poněvadž na alergie nevěřím, ale hudbu - hlavně tu, kterou fedruje Miloš - mám rád). Lásku k hudbě Miloš zdědil po mamince - tatínek (lékař a internista jako Miloš, který si u komunistů moc nešplnul, když v roce 1948 ve své čekárně veřejně odmítl přihlášku do komunistické strany) "byl naprosto nehudební (neuměl ani tancovat)", zatímco maminka byla hudebně vzdělaná (a také na Sorboně studovala jazyky a filosofii). (To se to studuje, když máte takové rodiče a zdědíte jejich geny!) Všichni tři synové hráli na klavír a Miloš i na housle. A Boris ke všemu ostatnímu má absolutní sluch (ačkoliv to jeho profesori nepoznali...) Miloš na housle už

dlouho nehraje. Teď slouží hudbě jinak. Řekl bych (i napsal), že po druhém (prvním je Prince Rupert) nejslavnějším teritoriálním Čechu, *Nicholasu Goldschmidtovi*, je nejlepším vyslancem klasické - a rozhodně české - hudby v Kanadě. Po léta pracoval v kanadských hudebních institucích, poslední léta se - vedle prezidentství v *Toronto Philharmonia Orchestra* - věnuje *Nokturnům*, skvělým koncertům většinou v kostele sv. Václava (ale i na *Masaryktownu*), na které se mu daří do Toronta přilákat hudební esa, jako je jeho bratr Boris a houslista Ivan Ženatý...

Dr. Miloš Krajný je v znamenité formě - jinak by si netroufnul vystoupit na oslavě svých narozenin jako Neptun. Vyšlo mu, pokud vím, skoro všechno.. Hodně životu dal. Možná i - jako všichni z nás - a tady si vypůjčím verš Karla Tomana: *ubližoval, jak všechno, co tu žije...*

Ať jakkoliv, všichni jsme mu zavázáni vděčností za to, co komunitě dává a za co mu, víc, než právem byla bývalým generálním konzulem, *Richardem Krpačem*, udělena cena *Jana Masaryka*.

Josef Čermák

Vladimír M. Rydlo - 80

Český inženýr

v *Atomic Energy of Canada Limited*

Musel být za mlada velký fešák. Ještě dnes - i když ho čas trochu naklonil a probral se mu v bujně křtici - vypadá dobře. Podíváte-li se mu hlouběji do očí, uvidíte v nich stíny, znamení, že život se k němu (jako skoro k nikomu z nás) nechoval vždycky ohleduplně.

Vladimír se narodil 11. listopadu 1931 v plzeňské porodnici (rodiče bydlili v Kralovicích). V Kralovicích začal chodit do obecné školy. Během války - v roce 1941 - byl jeho tatínek, profesor na hospodářské škole, přeložen do *Nového Bydžova*, kde se o dva roky později stal náměstkem ředitele. V roce 1943 se rodina přesunula do *Volyně* v jižních Čechách - to už Vladimír dojížděl vlakem do gymnázia ve *Strakonici*. Po skončení války se rodina znovu stěhovala - do *Stodu*, kde tatínek byl jmenován ředitelem rolnické a rodinné školy a Vladimír dojížděl do gymnázia v *Plzni*, kde jeden rok studoval i angličtinu. V červenci 1947 postihlo rodinu neštěstí: Tatínek si jel na kole do *šprávkárny* pro auto, aby se mohl s rodinou 6. července v *Domažlicích* zúčastnit národní slavnosti. Byl

A Beautiful Place to Fly

5195 Hwy 26 East
Stayner, ON
L0M 1S0

Helicopter Tours Coming Soon...

For more information contact us at
(705) 428-3112 or info@edenflight.com

Flight Tours, Flying School, Plane & Hangar
Rentals, Restaurant on Site and Much More...

**KANADSKÝ SLÁVIK
2011**

TRETÍ ROČNÍK SPEVÁCKEJ SÚTAŽE DETÍ
V INTERPRETÁCII SLOVENSKEJ ĽUDOVEJ PIESNE

GARANT SÚTAŽE

PETER DVORSKÝ

SLÁVNOSTNÉ FINÁLE SA USKUTOČNÍ

13. NOVEMBRA 2011 O 3PM

The Assembly Hall Community Centre
1 Colonel Samuel Smith Park Drive
Toronto, ON M8V 4B6

FREE ENTRANCE * FREE PARKING
MORE INFO AT WWW.KANADSKYSLAVIK.COM

zezadu sražen automobilem a v nemocnici zemřel. Po pohřbu se jeho žena s Vladimírem a mladší dcerou odstěhovali k její sestře do Rakovníka. V Rakovníku, kde v roce 1950 maturoval, měl Vladimír možnost studovat francouzštinu a zúčastnit se plachtařských kurzů létání s kluzákem a větroněm. Také chodil na zemědělské a později uhelné brigády. Maminka našla zaměstnání (než režim výuku náboženství zrušil) jako učitelka náboženství na venkovských školách v okolí Rakovníka. V roce 1950 byl Vladimír přijat na Vysoké učení technické v Praze - podmínkou přijetí byla účast na jednoměsíční brigádě v Ostravě. Během studia - specializoval se na automobily a traktory - praktikoval ve Škodovce v Mladé Boleslavi a v automobilce Praga v Libni. Po dokončení studia v r. 1954 nastoupil u firmy Autopal v Kralupech, kde pracoval na vývojových konstrukcích chladičů a čističů vzduchu. V roce 1956 přešel do Rakovy v Rakovníku, podniku, který do "znárodnění" patřil Ottově rodině (Vladimírova druhá žena, Dáša, profesorka hudby, komentátorka v torontské české televizi, je dcerou zakladatele podniku), kde jako návrhář balíčkových strojů získal tři patenty. V roce 1958 se oženil - v roce 1960 se jim narodil syn Vladimír - a přestěhoval se s rodinou do Třebusic a našel si místo u ČKD v blízkém Slaném v oblasti vývojového inženýrství jako vedoucí oddělení technologického rozvoje (mobilní jeřáby a bagry). V polovině šedesátých let se rozvedl a v r. 1967 odešel do Prahy, kde nastoupil v podniku Stavoservis jako vedoucí konstrukce. V Stavoservis organizoval - pod hlavičkou Vědecko-technické společnosti - akci na podporu Vaculíkových 2.000 slov.

V tom roce se také setkal s Dášou, s kterou se znal už z doby studentských tanečních. Vzali se v březnu 1968 a naplánovali na červenec svatební cestu do Jugoslavie. Vraceli se přes Vídeň, odkud měli do Prahy odejít 21. srpna 1968. Jenomže do Prahy v noci přijely přátelské tanky a hranice byly zavřeny.

Šli si na rakouské úřady požádat o azyl. Dáša byla tak nervozní, že měla potíže s němčinou, kterou jinak dobře ovládala. Strážník u vchodu ji chvíli poslouchal, pak řekl (česky): „Můžete mluvit česky.“ Nakonec - Dášina sestra, Majka Hanuš a její manžel Jiří Hanuš a i Dášin bratr František v té době už

byli v Kanadě. 15. září odletěli prvním letadlem v akci kanadské vlády na pomoc čs. uprchlíkům - na letišti ve Vídni vlály československé vlajky, byly hrány hymny a byli přítomni zástupci Rakouska, Kanady i československého velvyslanectví, prostě dojemná scéna - do Toronta. A zase slavné vítání, které však trochu sešedlo, když byli na přespaní převezeni do ne právě luxusem pověstného hotelu Ford. Ráno autobusem do Montréálu, kde se Dáša po dvaadvaceti letech setkala se svou sestrou Majkou...

Vladimír si našel místo u *Electrovert Mfg. Co.*, v Laprairie v Quebecu jako konstruktér zodpovědný za zdokonalování a testování strojů na automatické spájení součástek na tištěné obvody, používané v elektronických zařízeních (NASA, IBM, kompjutrová elektronika). V roce 1973 se stal vedoucím oddělení kontroly kvality a zlepšování výrobků. U společnosti zůstal až do r. 1975, kdy přešel do montreálské pobočky *Atomic Energy of Canada Limited* do oddělení *Quality Assurance Engineering*. Zde mu byl svěřen inženýrský dozor nad podniky vyrábějícími zařízení pro reaktory jaderných elektráren. Hrál významnou roli ve výběru dodavatelů zařízení do jaderných elektráren a dozoru nad kvalitou a testováním jejich výrobků. V jeho pracovní náplni bylo také zařazeno ověřování programu pro řízení kvality celkového výrobního procesu dodavatelů podniků (auditing). V této pozici zůstal až do odchodu do penze v roce 1996. Mezitím - v roce 1984 - s rodinou, do které v roce 1970 přibyl syn Martin, přesídlil do Oakvillu a pracovně do ústředí *AECL* v Mississauze.

Martin se stal zdrojem radosti rodičů z řady důvodů. Byl úspěšný v zaměstnání: ironicky, v roce 1994 - po skončení univerzity si našel zaměstnání u firmy *Procter & Gamble Inc.* v Torontu, tedy u firmy, která po pádu komunizmu se stala vlastníkem nelegálně znárodněného rakovnického podniku, založeného jeho pradědečkem a dědečkem. Martin v sobě objevil i sportovní talent - a nejen tak nějaký všední talent: Vybral si triatlon a v roce 1991 vyhrál jeho evropskou fázi, z Bavorska přes Šumavu do Čech. Na tričku měl jméno Canada, ale při předávání ceny v Čechách také jméno *Baťa*, firmy, která ho sponzorovala.

Vladimír byl členem mnoha profesionálních organizací. V době, kdy v ČSR pracoval pro *Autoservis*, byl členem *Vědecko-technické společnosti*. V Kanadě byl členem *Association of Professional Engineers of Ontario*, *Order of Engineers of Quebec*, a *American Society for Quality Control*. Patří také k dvěma krajským organizacím: *Sokol* a *České a*

slovenské sdružení v Kanadě. Se svojí ženou Dášou cvičili v Sokole a vystoupili s kanadskou skupinou na *Všesokolském sletu v Praze* v roce 2000 a 2006. Přejeme mu dlouhou řadu pěkných let, s Dášou, Martinem a vnučkou Hanou.

Josef Čermák

Kdekomu je úzko, kam zamíří Rusko

Málem jsem smíchem spadl se židle v kavárně *Books&Beans*, když se mne Zdeněk optal: „Budeš slavít čtyřicetdevadesáté výročí VeŘeSeRe?“ Trvalo minutku, než jsem přestal škytat smíchem.

Zdeněk čekal, až ztichnu a přečetl nám vážným hlasem článek z *Lidovek*, že polovina Rusů velice lituje, že výročí VŘSR se už neslaví i když den volna zůstal. Článek neříkal, kolik Čechů smýšlí o VŘSR jako Rusové.

„Nemám o Rusech valné mínění,“ řekl jsem důrazně, přestože ruské klima, velikost země a přírodní bohatství je téměř v paritě ke Kanadě, ale Rusové zajisté ke Kanaďanům mají strašně daleko.

Zdeněk si odfrkl, jak on to umí, a vytáhl další text, že v jihouralské Ufě byla prvního listopadu vztyčena žulová socha Vladimíra Lenina k oslavě výročí revoluce.

Eva dosud mlčela, jen poslouchala Zdeňka a umlčovala pohledem můj smích. „Rusové jsou národ v úpadku,“ řekla Zdeňkovi, „a nikdo neví, proč rok co rok klesá v Rusku délka života a jako národ se zmenšují o milión rok co rok.“ „V roce 2000 bylo 149 miliónů Rusů v Rusku a v 2010 jen 141 miliónů,“ řekl jsem snaživě, protože si pamatují čísla...

„Já vím proč,“ řekl Zdeněk, „protože ti chytřejší Rusové, kteří nadělali peníze, prchají z Ruska do zahraničí, kde cítí lepší budoucnost.“ „A ti hloupější,“ přisadil jsem, „se upíjejí k smrti podomácku vyrobenou vodkou. Rusko má nejvyšší počet úmrtí mužů zaviněných požíváním alkoholu.“

„A ruské ženy mají nevyšší počet potratů na světě a velice nízkou porodnost,“ řekla Eva a dodala, že ruské ženy mají 1.4 děti na dospělou ženu, což je pod minimem 2.1 dítěte na ženu, aby se národ zachoval.

Mlčeli jsme nad tou třaskavinou statistických informací o Rusku a Eva řekla s povzdychnutím: „Sedmdesát let komunistického despotismu podlomilo vůli národa a Rusové onemocněli pesimismem, který rozežírání duši a podlamuje tělesné zdraví.“ Zdeněk pokýval hlavou a řekl: „Jestli si Rusové příští rok zjara zvolí bývalého plukovníka KGB za presidenta, tak začnu oplakávat celý ten velký národ.“

Za oknem poletovaly sněhové vločky. „Rádio předpovídalo sibiřskou zimu v Ontariu,“ řekl Zdeněk a Eva se uchechtla nad tím souslovím *sibiřská zima* a dodala, že do Ontaria se derou lidé za lepším životem zatímco na Sibiř se jezdilo a jezdí za trest.

Cestou domů pěšky přestalo sněžit, vysvitlo slunce a pod nohama nám šustilo listí - jak se patří v listopadu.

Rost'a Firla - Sudbury

TORONTO OPERETTA THEATRE
101
Guillermo Silva-Marin,
General Director
www.torontooperetta.com

Kálmán's masterpiece... romance and comedy
of the Austro-Hungarian Empire at its height.

THE
Gypsy
PRINCESS
(Die Csárdásfürstin) by Imre Kálmán

Derek Bate, Conductor
Guillermo Silva-Marin, Stage Director
Lara Ciekiewicz, Elizabeth Beeler, Keith Klassen, Ian Simpson

Dec. 28, 30, 31* & Jan. 4, 6, 7** at 8 pm
Jan. 8 at 2 pm

* New Year's Eve Gala
Dinner, Party, Dancing

** Family Night Out
50% Discount for Youth

St. LAWRENCE CENTRE FOR THE ARTS
416-366-7723 | 1-800-708-6754 | www.stlc.com
30% DISCOUNT FOR GROUPS OF 20 OR MORE

PRAGUE
Bistro

NOW OPEN FOR DINNER!
THURSDAY
FRIDAY
SATURDAY

Pilsner Urquell
416.504.5787
63B QUEEN ST. WEST
TORONTO, ON
CATERING@THEPRAGUE.CA
www.THEPRAGUE.CA

Since 1968

HOMECARE

(Division of Clinic of Biomedicine)

Péčování o rekonvalescenty a přestárlé za přijatelné ceny.

HANA KRÁLOVÁ

Diplomovaná praktikantka kvantové medicíny.

Léčba chronických a akutních onemocnění.

(Dr. D. Ghadiary MD.- USA.)

Pro více informací volejte *Kliniku biomedicíny v Torontu*

416/255-3325

**Potřebujete koupit rodinný domek v Torontu,
apartment na Floridě
nebo malou komůrku v Praze?
Nevíte, jak na to?**

**Zavolejte:
Viera Kononenková
Mortgage Specialist**

**Royal Bank of Canada
T.416-857-0330
F. 905-823-6047
viera.kononenkova@rbc.com**

Česká a slovenská televize na internetu!

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! větší archiv!
www.onlinetv1.com
Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

Rok se mi krátkým zdál ...

Téměř ve stejný říjnový čas jako vloni ocitl jsem se opět, díky letecké společnosti KLM, v Praze. Tentokrát jsem musel v Amsterdamu čekat čtyři hodiny, ale byl pak za to odměněn.

Nedlouho poté, co se letadlo vzneslo z letiště *Schiphol*, mohl jsem se pokochat nesmírně pitoreskní podívanou. V takové míře a délce trvání se mi ještě nikdy podobná podívaná nenaskytla. Letoun se ocitl nad mraky, svítilo slunce a dopadalo na nekonečné bílou plochu všude pod námi, jakoby to udělal nějaký kouzelný velevýrobce cukrové vaty, ale nikoli té známé, narůžovělé, ale bílé jako sníh. Nadýchané chuchvalce různých tvarů kam oko dohlédlo a to moje se nemohlo na tu nádheru vynadávat.

Předpokládal jsem, že letoun poleťí po přímce Amsterdam-Praha, ale sotva, co se místo mraků objevila krajina, obce, pole, občas řeka, letoun se naklonil tu na jednu, tu na druhou stranu a tak se vznášel ku Praze v jakémsi tanci, jakoby se tím pilot bavil. Přistáli jsme ale jen s pětiminutovým zpožděním.

Nežli se zmíním o tom, co se v Čechách a hlavně v Praze změnilo či nezměnilo za uplynulý rok, malá reportáž o krátké návštěvě rodného města a země české.

Den po přiletu navštívil jsem hrob rodičů a jako vždy se zastavil i u hrobu Jana Palacha. Zdá se mi, že není zapomenut, hrob není zpustlý a zanedbaný.

Ač tentokrát v *Kulturním přehledu* chybí několik divadel a literárních kavárén, *Semafor* tam je. Představení *Hodiny jdou pozpátku* bylo vyprodané, ale štěstí mi přálo, snad díky tomu, že J. Suchý a J. Molavcová navštívili Kanadu před časem v rámci činnosti tehdy existující agentury *Art Pacific Production*, jíž jsem byl členem, na představení jsem se dostal. A to jsem mohl obdivovat co snad nejlépe nazvat *fenoméni J. Suchý*. Dnes osmdesátiletý zpěvák, herec, dramatik, malíř, spisovatel a básník, rok co rok vytvoří pro své divadlo (dle jeho slov je to současné nejlepší, jaké dosud měl) nové představení. A po shlédnutí nejnovější inscenace se mi zdá, že s přibývajícím časem úroveň nijak neklesá, možná naopak. Děj je umístěn do konce třicátých let, živá hudba hraje výborně, soubor má řadu krásných a pěkně zpívajících hereček, stejně jako zpívajících herců a jako vždy Jitka Molavcová je kouzelná.

Docela náhodou, listuje v *Kulturním přehledu*, uviděl jsem, že v divadle *U hasičů* den po návštěvě *Semaforu* hrají *Dívčí válku* F. R. Čecha, uváděnou jeho divadlem a v jeho režii. Vydal jsem se tam a setkal se s autorem, který před několika lety dal požehnání záměru našeho vancouverského *Divadla Za rohem* uvést tuto hru (napsána asi před třiceti lety) a mně osobně i souhlas k úpravě a zveršování. Po zaslání záznamu dostal jsem tehdy od pana Čecha velmi milý a pochvalný dopis.

Ted jsem se tedy mohl setkat osobně s autorem. Přijal mne více než přátelsky, popovídali jsme si a mohl jsem pak zasednout ve vyprodaném hledišti.

Následující sdělení si čtenář může vyložit po svém. Ale když jsem se na představení díval, brzy jsem pochopil to nadšení v dopise pana Čecha, reakci na naši inscenaci jeho díla. Z divadla jsem odcházel nadmut pýchou nad schopnostmi vancouverských kolegů a tehdejší režisérky *Dívčí války* Nory Linhartové. Nicméně, pan Čech slíbil svou novou hru pro tři osoby a tak jen zbývá, abych mu poslal zprávu, že jsem zpět ve Vancouveru a na zásilku jeho nového díla se těším.

Z čistě nostalgických důvodů vyjel jsem si autobusem (opět gratis) do Slap, kde jsem strávil pár let mladosti v domku, než jej otec prodal po nasazení nájemníka, pomahače na stavbě slapské přehrady. Oproti návštěvě před lety domek je zchátralý a možná i neobydlený. Chybí kus omítky a po životě v něm ani stopa.

Podobný osud postihl i restauraci *U Zajíčků*. Budova omšelá, po hostinci ani stopa. Došel jsem ale až na samý konec malé obce a vešel do restaurace *U Neužilů*. Zastihl jsem tak vnuka manželů Neužilových, dnes majitele restaurace. Dal jsem se s ním do hovoru, optal se na prarodiče, hlavně na paní Neužilovou, jeho babičku, milou paní, která, donášejíc objednaná jídla, říkala: -Tenhle blázelec, to není nic na moje nemocné srdce!- Její vnuk sdělil, že babička se dožila devadesáti osmi let.

Jídlo, co jsem si tam objednal, bylo dobré a cena velmi solidní.

Marně jsem v Praze sháněl DVD filmu dle J. Škvoreckého *Rytmus v patách*. Stejný nezdar jako při loňské návštěvě.

Zato jsem ale koupil, kromě několika jiných, dvě knížky: *Hráč*, povídání o Stanislavu Konopáskovi, slavném hokejistovi a jinou, dražší a těžší ... *Skutečný příběh hokejové legendy*, věnovaný V. Zábrodskému. V ní jsem si potvrdil svůj názor na to, že tento Vova, ať už měl ty či ony jisté vlastnosti, byl ve své době nejlepším evropským hokejistou, stejně jako skvělým tenistou. Při četbě jsem si opět připomněl, v souvislosti s tím známým uvězněním skvělých hráčů, obľudnost tehdejšího režimu, stejně jako onu zvláštnost, že jediný Zábrodský nešel do kriminálu, jen později do dolů za svou účast v sázkových podvodech. Snad je ale v té věci z roku 1950 skutečně nevinen ...

A jednoho pošmourného odpoledne jsem vešel do prostor *Libri prohibiti* (Senovážné náměstí 3.), vedl to pana Gruntoráda. Tam lze nalézt skutečně unikáty z doby temna let normalizačních. Pan Gruntorád mi ukazoval díla mnoha mistrů české literatury psané tehdy v průklepech na stroji. Je tam v podstatě všechno, i ten náš *Vancouverský zpravodaj!* I tento *Satellite*, do kterého jsem už léta přispěvatelem. V duchu jsem panu Gruntorádovi za jeho činnost složil hlubokou poklonu.

Ač mám někdy k výdobytkům nejnovější informační techniky výhrady, ocenil jsem, že díky nedávnému zapojení do elektronického časopisu *Czechfolks*, mohl jsem se setkat s několika zajímavými lidmi do CF přispívajícími, jmenovitě tedy s ing. M. Dubským, dr. V. Vondráčkem a panem M. Síglem, autorem mnoha pojednání kupř. o Baťovi a nebo V. Čáslavské (nedávno vycházejících v Novém domově).

Když ve Vancouveru na jaře hostovali R. Hrušínský, J. Švandová a J. Carda, na rozlučovacím večírku s nimi v podniku přítele Jiřího Šemory, pravil J. Carda, abych se, budu-li v Praze, zastavil v Divadle *Bez zábradlí*, kde všichni teď působí. To se mi skutečně podařilo a viděl jsem všechny tři ve vtipné francouzské komedii *Bibec k večeri*, v níž J. Carda v hlavní roli podal kouzelný výkon! V kavárně divadla měl jsem pak možnost mu k výkonu blahopřát.

Jednoho večera jsme s bratrancem mojí choti navštívili vystoupení J. Hutky v *Balbínově poetické hospůdce* na Vinohradech. Mnohdy jsem měl pocit, že by bylo lépe, kdyby své texty jen recitoval bez doprovodu kytary. Ale jeho dlouhá báseň na konci programu se mi líbila. V letadle pak, když jsem si četl v knížce *Nanebevzetí K. Kryla* jsem se dozvěděl, že pan Hutka neměl ke Krylovi nijak pěkný vztah, ani k jeho tvorbě. Dle mého názoru, Kryl a Hutka, jsou docela jiní básníci/pisničkáři. Ten co má mnohem více co říci, hlavně jako básník, je pro mě K. Kryl. (Vloni jsem si koupil jeho skvělou knížku básní *Ostrav pokladů*).

Návštěva nádherného podzemního podniku na Staroměstském náměstí. Luxus, poloprázdné. Vstupné uloženo do ceny občerstvení. Hrál tam šarantní muž Petr Kroutil, kdysi vystupující ve filmu dle J. Škvoreckého *Prima sezóna*. Před pár lety jsem ho slyšel hrát a zpívat na vernisáži obrazů na jakémsi statku nedaleko Prahy a protože mám

pamatovák jako Z. Svěrák ve hře *Záskok*, šel jsem do *Bílého koníčka*. Doprovázel P. Kroutila výborný pianista (jméno jsem zapomněl). Smutné bylo, že poslední půlhodinu jsem byl v tom luxusním prostředí sám plus jeden pár, zamilovanost asi sotva vnímající cokoli kolem sebe. S oběma hudebníky jsem o přestávce krátce pohovořil, měl jsem pocit, že změnu poměrů si představovali malinko jinak, ale nijak výrazně si nestěžovali. Jenom potvrdili můj pocit, že V. Klause za jeho negativní názor na EU s hlediska dnešních dnů není spravedlivé považovat za mamlasa.

Opět v divadle Semafor na představení *Kytice*. Je to zdařilý muzikál, po mocně aplaudovaném skončení a improvizacím skeči J. Suchého a J. Molavcové (říkají tomu *bonus*), J. Suchý pravil: *Vždycky jsem říkal, že kapitalismus je lepší než socialismus, ale teď vidím, že je horší než jsem čekal!*

Pokochal jsem se pohledem na dům v Pařížské ulici, kde jsme bydleli, *Dům u dvou malorusek*, nově natřený, s reliéfy, nádhera! Zdalipak bychom si v bytě v tom domě dneska lebedili, nebýt onoho srpna, pomyslel jsem si, pořizuje foto.

Tohle je skutečně zajímavá náhoda, která ale může potěšit jenom mne!

Krátce po úmrtí B. Hrabala jsem napsal báseň *Pábitel neumírá*. Mám několik kopií a proto tedy ten, možná pošetilý, nápad ... jít do hostince *U zlatého tygra*, kde měl B. Hrabal domovské právo a tam snad vrchnímu nebo vedoucímu předat to svoje malinkaté dílo.

V tom hostinci jsem nikdy nebyl. Představoval jsem si ho větší. Naproti vchodu je na stěně busta B. Hrabala a jeho foto s V. Havlem. Posadil jsem se na jediné prázdné místo, objednal si pivo. Naproti seděl inteligentně vypadající muž s knírem. Záhy přisedl si jiný muž, stejně sympaticky vyhlížející. Seděl jsem naproti a chtěl nechtěl slyšet, co si povídají. Literáti. A tak jsem se jemně vmísil do jejich rozhovoru, řekl, že nejsem pošuk, ale zda by mi dali vědět, jestli bych tady mohl přenechat báseň Hrabalovi věnovanou.

-Jistě, máte to s sebou?-

Měl jsem a oběma po výtisku dodal. A seznal, že ten mladší je autor knihy *Cesty*, věnované B. Hrabalovi!

Vyjel jsem si za příbuznými mojí ženy do Vlašimi. Podobně jako v jiných českých městech, i tady se mnohé změnilo. K lepšímu. Všude čisto, domy upravené.

Bratranec mojí ženy je vášnivý sběratel brouků. Má jich 25,000, dokonale preservovaných, uložených ve vitrínách, popsanych, radost pohledět. Od exemplářů zvící dvou či tři milimetrů po t.zv. nosaříky, v podstatě roháče s jedním bodcem navíc, dlouhé jsou asi tři nebo čtyři centimetry, jejich tykadla a krunýř jsou tvrdé, že je našinec nemůže zmáčkout. A podniky, zabývající se výrobou materiálů pro letadla, jak sběratel sdělil, bádají nad tím, jak napodobit a synteticky vyrobit něco takového, jako je krunýř těchto brouků. A povídal mi i jiné zajímavosti, synovec mé choti. Hovněl například kouli kuličku mnohonásobně větší než je sám ve spolupráci s partnerkou. I jiný brouk se jakýmsi vlásečnicovým tykadlem napíchne do dřeva, kde sídlí larva jiného živočicha, přesně jí najde, bodne a usmrtí, naklade vajíčko, to se pak živí obsahem předchůdce a nakonec se dostane opět ven, ač jde o tvrdé dřevo! A život brouka je prý maximálně 14 dní. To, co tomu předchází, je mnohem delší trvání ...

S přítelem jsem si vyjel do Jizerských hor. Autobusem do Liberce, pak vlakem do Jiřetína. Vyšlapali jsme na kopec, z něhož se lyžuje (Tanvaldský špičák). Sjezdovky vypadaly docela pěkně. Oproti divokému horstvu zde, kopcovitá krajina má měkký, romantický půvab.

Na přestupní stanici *Smržovka* jsme poseděli v malinkatém prostoru hostince zvaném *Kufr* ... tři stoly, na stěně na papundecku napsaná dvě lehká jídla v ceně 20 Kč.

-Tohle je zlatý důl, - pravil přítel. - Minimální náklady, klientela dobrá, je na to ten chlapík sám, daň zanedbatelná! - Nepochyboval jsem o pravdivosti informace.

V kině Lucerna jsem shlédl film *Můj otec George Voskovec*. Vystupovaly v něm i dvě adoptované dcery pana Voskovce. Film mi neřekl nic nového a J. Voskovec tam byl přítomen jen občas svým hlasem. A ovšem, že stál za viděním.

Do malého podniku *U Valšů* jsem se na představení J. Fouska dostal až ve druhé půli. Bylo vyprodáno, ale sledoval jsem z chodby a byl rád. V sále panovalo děsné vedro. Pan Fousek je vtipný, příjemný a jeho báseň na konci programu se mi velice líbila.

Stejně jako při loňské návštěvě Prahy jsem si na Karlově mostě (snad turisty nejucpanější místo v Praze) poslechnul combo *Bridge Band*. Příští den, na koncertě populárního Ondřeje Havelky a jeho *Melody Maker's* (připomínka let třicátých, čtyřicátých a R. A. Dvorského), povšiml jsem si dvou muzikantů, které jsem viděl na Karlově mostě ... klarinetisty/saxofonisty a trumpetisty.

Za samostatný článek stojí *Národní technické museum*, po rekonstrukci otevřené v únoru t.r. ... snad takový stručný článek brzy dodám. Je to pozoruhodná podívaná.

Teď už ke zmínce zbývají dvě akce: V galerii *U kamenného zvonu* na Staroměstském náměstí je velká a pozoruhodná výstava fotografa Andrease Feiningera. Záběry jsou většinou ze čtyřicátých a padesátých let, vše černobílé. Foto pláže na Coney Islandu připomnělo mi báseň L. Ferlingettiho stejného jména. Za děsně přeplněné pláže jsem dosud považoval pláže evropské, ale tahle fotka vše překonala!

A ještě se mi podařilo shlédnout pozoruhodný experiment, který patrně bude slavit ve světě úspěchy, film *Alois Nebel*, natočený normálně a digitální technikou převedený do animované podoby. Ač k obsahu bych měl něco připomínek, jako nápad je to dílo pozoruhodné a originální.

Slibené věčné pozorování:

Metro stále zůstává tím dobrým, čím se bývalý režim navěky na tváři Prahy podepsal. Veřejná doprava, a to pro staříka, je úplná balada, navíc poskytovaná zdarma. Ceny potravin, ba i pohostinství, se oproti minulému roku výrazně nezvýšily. Dostatek zboží všude je věru pozoruhodný.

Stejně tak obsluha v restauracích, kde personál se pohybuje s krajní účinností.

Ač o stížitosti na drahotu a poměry není nouze, hospody jsou plné, žádné knihkupectví (kromě jednoho na Václavském náměstí) nezkrachovalo, divadla mnohdy vyprodaná.

Ve Vancouveru sotva znám, že by mi mladík nabídl místo k sezení. V Praze jsem se až červenal a ohotu mladíků a slečen nejednou odmítal, dodávaje si zdání jury.

V ne právě největším obchodě *Billa* lze nalézt sortiment zboží, jaký ve Vancouveru mohou nabídnout snad jen ty největší supermarkety a to ještě nikoli v oddělení pečiva či uzenin.

Korupce mnohých činitelů, to je ovšem problém a ostuda.

Všichni zaměstnanci ruzyňského letiště, včetně těch u bezpečnostní kontroly, byli velice příjemní a milí.

Do Vancouveru jsem dorazil přesně podle slibu letecké společnosti. Přivítalo mne počasí nikoli slunečné, ale bez deště a vlídné. A moje žena s naším automobilem již letitým čekala u převozu lodí z downtownu tohoto dnes již ve světě dobře známého města.

Vladimír Čícha - Vancouver

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Skica mladého muže - uhel

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Intelektuální terorismus

Je zcela zbytečné vysvětlovat jak vypadá ve světě terorismus Al Káidy nebo islámských radikálů a jiných psychopatů. Provádějí vražedné útoky bez výběru i na nevinné a zcela cizí lidi. Jediným důvodem k této činnosti je šíření strachu, což je pro normálního člověka těžko pochopitelné.

Vedle zmíněného fyzického teroru se ve světě rozmohl a nadále se rozmáhá jev, který by se dal nazvat *intelektuálním terorem*. Postihuje téměř každého, kdo vybočí z nepsaných, avšak módních trendů politiky, vědy, žurnalistiky a z programů takzvaných dobrodinců a zachránců někoho a něčeho. Pod rouškou *politické korektnosti* se vede neúprosný útok na jedince a skupiny, které se nedrží této praxe. Novodobá inkvizice postihne toho, kdo projeví svůj osobní názor nehodící se do zaběhnutého proudu, ať je jeho náhled správný či nesprávný. Za svůj postoj je trestán podle povahy tématu označením za rasistu, bigotního člověka, pravičáka nebo levičáka, fanatika nebo dokonce i neslušnou nadávku. Některé oblasti života jsou vyhlášené téměř za tabu, o kterých dekorum nedovoluje veřejně mluvit. Vyjádřit nesouhlas se zaběhnutým směrem je zcela mimo rámec návyku. Jestliže chce vyslovit svůj osobní názor i za těchto daných podmínek, vyžaduje to předem zdlouhavé vysvětlování, že není rasista nebo bigotní, podle toho čeho se jeho názor týká, aby svůj úsudek na záležitost mohl předložit bez úhony.

Obdobné je to také v oborech vědy. Až zábavné bylo číst článek v únorovém čísle *Nového Domova* "Velký třesk" od Ing. Aloise Ambrůze, zabývající se kosmologií, kde autor až po zdlouhavém vysvětlování (na samotném konci článku), vyjádřil svůj názor na existenci Stvořitele. Snad proto, aby ho někdo neoznačil za bigotního.

V dalších oblastech vědy nalézáme totéž. Za nejozřejavější případ se považuje evoluce. Není třeba vyslovit opačný náhled, ale stačí pouze jiný názor, než je zažitá Darwinova teorie a to už se pokládá za herezi. Preferovaná evoluční nauka nejen že znemožní každého, kdo eventuálně přijde s něčím vybočujícím z této teorie, ale není ani dovoleno stavět se jí do cesty. Nevadí, že tato teorie svou mnohoznačností a nejasnostmi je natolik „vágní“, že se hodí kdekomu na podporu a podsouvání svých vlastních ideologií. (Dobře se hodila i pro nadřazenost jedné rasy.) V současné době není na školách vůbec přípustné uvádět souběžně s touto teorií též nějakou jinou verzi. Nejspíše je to ze snahy, aby žáci a studenti případně nevybočili z navyklé tunelové vize. Eventuálně by si mohli vytvořit vlastní názor, který, jak se zdá, je pro dnešní dobu nepotřebný.

Dotknout se otázek náboženství, které se šmahem nahrazuje něčím opačným vedoucím někde do neznáma, je téměř strkání ruky do ohně. Ilustrací tohoto neznáma může být Dawkinsův nápis uvedený před nějakým časem na torontských autobusech: *"Pravděpodobně není Bůh. Přestaň mít starosti a užívej si života!"*

K čemu vlastně tento nápis, braný čistě z etického hlediska vybízí, vynecháme-li jakoukoli víru nebo přesvědčení? Jeho trendní výrok vlastně ani nenabádá k nějaké změně přesvědčení. První část o "pravděpodobnosti" je použita jako předpoklad k propagaci druhé věty, která je nejen tendenčně navádějící, ale je taktéž klamná.

Logicky přemýšlející člověk se musí předně zeptat s jakými starostmi má člověk přestat. Starosti o rodinu a děti, o život a životní prostředky? Jaké užívání života má provádět?

Je snad někomu odpírání z hlediska právního nebo náboženského si užívat života slušným a morálním způsobem? Nebo Dawkinsův slogan navádí k něčemu jinému? K nějakým necivilizovaným způsobům vymykajícím se zákonům a společenské toleranci a k užívání si života nečestným způsobem a jednáním na úkor druhých? Lehce každému dojde, kde končí každé neetické chování. Je také možné, že se svým sloganem testuje, kolik toho populace snese, když posouvá svou reklamu až na pokraj arogance.

Krajně udivující náchylnost k „Intelektuálnímu teroru“, se nachází v politice a v novinářství. Vybočení z

novinářského trendu udávaného politickou korektností nátlakových skupin je sebezničující. Kde potom zůstává *"Funkce intelektuála obracet pozornost k zastíraným skutečnostem"*, jak to vyjádřil Sighard Neckel.

Zavést pozornost na menšinu ve společnosti kritickým názorem je úplně mimo. Místo toho je běžné denně naříkat nad původními obyvateli Ameriky. Kdo by však poukázal na skutečnost, že domorodci Severní Ameriky vlastní více pozemků než běžní farmáři a jsou tudíž majetnější, je pokládán za rasistu. Místo zmínky o jejich potenciálním bohatství se předvádí pouze jejich chudoba. Dotazovat se, proč jejich veliké bohatství není využité, se považuje za nekorektní otázku. Označit společné vlastnictví v rezervacích za nevyhovující systém by bylo zřejmé politicko-mediální znemožnění dotyčné osoby.

Možná z těchto důvodů vyvstal na internetu unikátní jev, kde kolují nesčetné názory téměř na jakýkoliv námět. Výjimečný jev, který zřejmě vyvstal z platformy, že kromě úzkého okruhu přátel nebo rodiny pouze na internetu se může vyjádřit otevřeně osobní názor bez úhony. Ač pravdivý či klamný, ale stále ještě možný. Snad proto kolují na internetu kritické historky o menšinách. Mnohé z nich jsou o Romech v Česku. Jak vyplývá z náhledů těchto lidí, chtějí vyjádřit nějakým způsobem skutečnost, která je obtěžuje a znesnadňuje jim život. Jaké je potom opodstatnění umlčovat názory a životní zkušenosti těchto osob? Nebylo by vhodnější předložit spornou otázku k řešení než znemožňovat o ní mluvit?

Na jakou stezku se dala společnost, když pravdivé slovo je pranýřované z politických a mocenských zájmů? Nenastoupili jsme na cestu vedoucí k totalitarismu, který jako v komunismu umlčoval své nejlepší novináře a spisovatele?

Orwellovský styl myšlení - intelektuální schizofrenie dvounázornosti se zakořenila ve společnosti. Z těchto důvodů se dá vyřknout opravdový osobní názor jen blízké osobě, ale zcela něco jiného se říká spolupracovníkům nebo na veřejnosti. Vyslovení mimotrendního názoru, ač pravdivého, je v současné společnosti rušivým. Krásu orwellovského dogmatu předvedl politik, když s klidem prohlásil: *"Kolega je pitomec, řekl něco, co si ostatní jen myslí!"* (Schwarzenberg). Nepravda se stala nutností, která se považuje dnes za náležitá a běžná chování. Motto - "Pravda vítězí", nám předhazované od dětství až ke hrobu, se nestalo životním stylem.

Podstatou pravdy není nic jiného než vyjádřit skutečný stav. Pravda nemá svoji agendu, je nestranná. Odsoudí vraha a osvobodí nevinného. Přesto, jak se zdá, je velice málo populární.

Jak se vyhnout skutečnosti předvede i banální článek novináře pišícího o katastrofě nukleárních elektráren v Japonsku: *"Také vodní hráze jsou potenciální katastrofou. Protržení hráze může vést k velkému poškození majetku a ke ztrátám životů. Z tohoto důvodu není možné zavrhnout atomové elektrárny"*.

Dají se eventuální katastrofy porovnat? Nebo je v nich podstatný rozdíl, spočívající v dlouhotrvající smrtící radioaktivitě. Nesrovnatelný příklad, přesto novinář bez problému udělá rovnítko. Pravděpodobně to nebyla jeho neznalost, ale spíše tím chtěl někomu posloužit a ovlivňovat. V daných situacích lidem nahrává realita, že lež má také dlouhý poločas rozpadu. Využívají novináři fakt, že pravda vítězí až naposledy? (Bohužel tím pádem jí mnozí během svého života ani nedosáhnou.) Využitím uvedeného tahu se bystře umlčují a terorizují nehodící se názory na cestě k moci a k penězům vedoucí až k podmanění lidí.

Nezodpověditelnou otázkou zůstává, proč lidstvo tak snadno ztrácí své právo svobodného projevu a pravdivosti, považované filosofy a mudrci za jedno z univerzálních práv lidstva. Místo toho je společnost utiskována nepravdou. Děje se to snad z důvodu, že zatím co pravda nikomu nenahrává, polopravda a lež většinou něco vynesou, aspoň na čas. Snad to podněcuje novináře, politiky i obyčejné lidi volit raději tyto cesty. Nedbá se na to, že volba lži je z hlediska dějin a pravdy dříve nebo později určená k porážce. Ač

pravdu nikdo nemůže vytvořit (je jen přívlastkem), je velice oblíbeným návykem lidí propagovat "svou pravdu", která vede k mnoha tragédiím. Člověk vytváří jen činy, dobré či špatné, ale vždy pravdivé. Pravda je všeobecná, nikoliv osobní, na rozdíl od politické korektnosti, která se ohýbá jako třtina ve větru. Náklonnost tohoto druhu jsme zažili v době třídního boje komunistů, toho času též považovanou za korektní. Nahrazení skutečnosti - pravdy, vlastní polopravdou či nepravdou vede ke korupci nejen jedince, ale celé společnosti, čeho jsme bohužel v současnosti svědkové.

Vilém A. Kun, Winnipeg

Děkujeme za příspěvek. Osobně nemám tolik problémů s politickou korektností, jako s tím, co je slušnost a co je neslušnost. Jednou jsem vykládal jeden vtip s rasovým podtextem v Praze jedné Američance. Ona se mi zeptala, jestli bych jí ho řekl i kdyby byla černoška. Zastyděl jsem se. Možná, že bych jí ho řekl, kdyby mezi námi bylo velice silné přátelství a ještě bych si to rozmyslel. Měl jsem kamaráda, který byl v invalidním vozíku a náš vztah byl takový, že jsem věděl, kdy ho urazím a kdy ne a mohl jsem mu vykládat vtipy o invalidcích a mohl jsem si tedy dovolit víc než k někomu, koho potkám na ulici. Totéž platí například o člověku, který přistoupí do tramvaje. Na první pohled mohu vidět, jestli je jiné barvy pleti nebo jiného náboženství, či jiné sexuální orientace. Nedám mu tedy rovnou přes držku, ale chovám se k němu slušně. Totéž platí i v novinách. Nedám hned v úvodníku intelektuální facku černochům, Rómům nebo homosexuálům... To se nedělá a nemá to nic společného s politickou korektností. To je normální slušnost.

Nedávno jsem poslouchal český rozhlas, kde se v první polovině politického bloku rozčiloval Milan Slezák nad tím, že redakce francouzského satirického časopisu byla vybombardována neznámým teroristou. Nikdo nezahynul. Redaktor pak plamenně vyzval, aby se terorismu neustupovalo. Jsem známý svým pacifistickým postojem a pochopitelně nesouhlasím s tímto druhem násilí. Ale nebylo to přinejmenším něco neslušného vůči Tunisánům, kteří se rozhodli ve volbách pro umírněnou islámskou stranu a proč tuto neslušnost schvalujeme. Nebo snad vydáme protikřesťanské noviny, kdykoliv v Německu zvítězí křesťanští demokraté nebo křesťanští socialisti.

Opár minut později byla reportáž o českém hokejistovi Ševcovi působícím ve Švédsku, který byl potrestán vysokou pokutou a zákazem činnosti za rasistický výrok vůči soupeři, který byl iránského původu. Všichni redaktori tento výrok odsoudili. Myslím si, že měli pravdu. Nám zde také nejsou příjemné výroky Dona Cherryho vůči Evropanům a antivychoedoevropská politika některých klubů v NHL je až nápadná. I my Češi jsme v některých negativních statistikách na špičce a přesto bychom nebyli rádi, kdyby jsme takto byli hodnoceni jako menšina (vzpomeňme jen na nápisy v rakouských samoobsluhách *Češi nekradte!*).

Ke slušnosti patří, že Čech neuráží Slováky, Němce, Rómy... Běloch neuráží černochoy, protestant katolíky, katolík židy, muslimy či buddhisty. Jedinou obranou je tyto projevy na internetu nešířit jako se třeba na internetu mezi slušnými lidmi nešíří pornografie.

S pozdravem

Aleš Březina

PRODÁM GARSONKU

V CENTRU PRAHY

27 m² (291 sq.ft.)

PO CELKOVÉ REKONSTRUKCI

\$119,000 O.B.O.

TEL. 416-575-9360

E-MAIL: info@watercom.ca

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny 9. 11. 2011 ve 3:00
Příští číslo vyjde: 24. 11. 2011
Uzávěrka: 17. 11. 2011**

Poslední rozdrtil prvního 7:0 Měli jsme celý zápas převahu, radoval se Chára po kanonádě s Torontem

Toronto nastoupilo k utkání proti Bostonu s velkým sebevědomím. Poprvé snad po patnácti letech stálo na čele NHL, zatímco Boston byl před utkáním ve Východní konferenci poslední a z třiceti mužstev v NHL devětadvacátý, pouze Columbus ze Západní konference byl na tom ještě hůře. Varování pro Maple Leafs mohla být prohra, kterou utrpěli torontští před šestnácti dny, v Bostonu 2:6.

Toronto nastoupilo se svým třetím brankářem Ben Scrivensem, ten však inkasoval za 35 minut z 14 střel pět branek a musel být vystřídán Jonase Gustavssonem, Dařilo se Davidu Krejčímu, který vstřelil svou druhou letošní branku a dvakrát asistoval. Dvě asistence si připsal i kapitán Bruins Zdeno Chára. Nejlepším hráčem utkání byl vyhlášen Tyler Seguin, který zaznamenal hat-trick, tři body si připsal i Milan Lucič za dvě branky a asistence. Brankář Bostonu Tim Thomas udržel čisté konto, když kryl 25 střel.

"Měli jsme po celý zápas převahu a podařilo se nám skórovat v úvodu první a druhé třetiny. I když jsme v určitých fázích nehráli tak dobře, podařilo se nám to přežít a dotáhnout zápas do vítězného konce," hodnotil zápas kapitán Bostonu Zdeno Chára.

CHÁRA V SOUBOJI S LUPULEM

Pro Toronto byly osudové dvě minuty. První v úvodu druhé třetiny, kdy jste dvakrát skórovali během osmi vteřin a šestnáct ve stejné části hry, kdy jste vstřelili opět dvě branky během čtrnácti vteřin. Jak moc jsou takové okamžiky důležité?

Důležitý je i čas kdy se skóre mění, branky padly v úvodu a v závěru třetiny. To dá určitou motivaci a energii celému týmu.

Cím to je, že se vám právě proti Torontu tolik daří?

Zatím jsme s nimi hráli pouze dva zápasy a oba jsme vyhráli. Toronto má dobrý tým a my se musíme soustředit na to, co hrájeme my.

Vloni hrál v mužstvu Tomáš Kaberle, pomohl vám k Stanley Cupu. Jak se dá navázat kontakt během tak krátkého času?

Je to nesmírně kvalitní hráč, který má zkušenosti a který nám nyní chybí. Ale takový je hokej. Jsme velmi rádi, že zde byl a pomohl nám vyhrát Stanley Cup, ale také jsme rádi, že se mu daří v Carolině.

Aleš Březina, Satellite1-416, Sport.cz

Slovan prehrál v Paříži

Paris St. Germain-Slovan 1:0

Slovan v skupině prehrál už třikrát a na konte má len bod za domácí remízu právě s PSG před dvěma týdny. Slovenský majster v prvom dejstve v parížskom Parku princov napriek prevahe domácich odolal, nepustil favorita do silného tlaku. Tím kouča Antoina Kombouareho však udrel v 63. minúte gólom Javiera Pastoreho.

Corogoň liga

14. kolo: Tatran Prešov-Spartak Trnava 2:0, MFK Košice-Banská Bystrica 3:1, Dunajská Streda-FC Zlaté Moravce 0:2, FC Nitra-MFK Ružomberok 2:3, AS Trenčín-FK Senica 0:1, Slovan Bratislava-MŠK Žilina 2:1.

15. kolo: Banská Bystrica-Tatran Prešov 2:0, FC Nitra-AS Trenčín 0:0, MFK Ružomberok-Dunajská Streda 3:1, FC Zlaté Moravce-MFK Košice 3:2, MŠK Žilina-FK Senica 3:1, Spartak Trnava-Slovan Bratislava 2:0.

Tabuľka

1. Trnava	15	9	3	3	18:11	30
2. Žilina	15	8	4	3	22:14	28
3. Ružomberok	15	7	5	3	23:12	26
4. Senica	15	7	5	3	22:12	26
5. Moravce	15	7	5	3	18:14	26
6. Slovan	15	7	4	4	20:17	25
7. Bystrica	15	6	2	7	20:19	20
8. Nitra	15	3	8	4	14:15	17
9. Trenčín	15	3	6	6	14:19	15
10. Košice	15	3	4	8	14:24	13
11. Prešov	15	2	4	9	7:20	10
12. D. Streda	15	3	0	12	9:24	9

České tenistky dobyly v Moskvě Pohár federace Národ aplauduje Kvitové

Český národ po delším čase opět oslavuje své sportovce. Tentokrát tenistky, protože se jim podařil husarský kousek. A nejvíce z nich jednadvacetiletou Petru Kvitovou. Vždyť letos senzačně vyhrála Wimbledon a nedávno stejné překvapivě Turnaj mistryň v Istanbulu, aniž by byla poražena v jediném z pěti zápasů a v nich ztratila pouhé dva sety! Proto se v ženském světovém žebříčku vyšplhala až na třetí příčku a teď výrazně pomohla týmu České republiky, aby poprvé v historii získal Pohár federace. Tedy Fed Cup, který se hraje od roku 1963 a je považován za mistrovství světa reprezentačních družstev žen.

Dějištěm finálového střetnutí byl Olympijský komplex v Moskvě a soupeřem českého týmu Rusky, které za posledních osm let tuto soutěž vyhrály čtyřikrát a to 2004, 2005, 2007 a 2008. I tentokrát byly domácí hráčky favority, třebaže jim chyběly dvě špičkové tenistky. Wimbledonská vítězka z roku 2004 a letošní finalistka Wimbledonu Maria Šarapovová stejně jako momentálně sedmá hráčka světové klasifikace Věra Zvonarevová. Český handicapem zase bylo, že Kvitová z Istanbulu do Moskvy přiletěla nachlazená a teprve po utkání prozradila: "Nejenže mě bolela hlava i v krku, dokonce jsem měla zvýšenou teplotu. Ale to jsem novinářům nechtěla říkat, protože by to bylo netaktické..."

Přesto se v Moskvě stala strůjkyní českého triumfu. Nejdříve zdolala hladce Kirilenkovou a pak si ve třísetové bitvě plně zvrátů poradila s Kuzněcovovou. I když ve třetím setu už prohrávala 0:3! Avšak stejně jako několikrát v poslední době ohromnou bojovností i úderovou razancí dokázala střetnutí otočit ve svůj prospěch. A světovala se: "Kuzněcovová si po druhém setu, který jsem vyhrála, vzala přestávku na toaletu. Byla nezvykle dlouhá a mě to možná trochu rozhodilo. Ale věděla jsem, že bojují za svou zemi a musela jsem ze sebe vyždímat poslední zbytky sil, které po tak náročném sezóně ještě ve mně zůstaly! Teď už konečně ze mě všechno spadlo a snad budu moci oslavit, co jsem dokázala a také si trochu odpočinout." Za pozornost stojí, že Kvitová v hale neprohrála posledních jednadvacet zápasů. Takže vyznavači karet by mohli zvolat klasické rčení: "Voko bere!"

I přesto byla v Moskvě cesta k vítězství hodně klikatá. Hlavně proto, že druhá hráčka týmu Lucie Šafářová nezískala jediný bod. Po matných výkonech rozdílem třídy podlehl jak Kuzněcovová, tak Pavljučenkova a sypala si na hlavu popel: "Moc mě mrzí, že jsem našemu družstvu nepřispěla žádným bodem. Moje současná forma není tak dobrá, abych mohla porazit hráčky z první světové dvacítky." Její výsledky byly o to nečekanější, že dva týdny předtím se na turnaji WTA v Moskvě a právě ve stejné hale probojovala do semifinále.

Za nerozhodného stavu 2:2 tedy vítěze letošního ročníku Fed Cupu musela určit čtyřhra. V ní český nehrající kapitán Petr Pála poslal na dvorec Květu Peschkeovou s Lucíí Hradeckou, jejichž nominace do družstva původně nebyla českými médii přijata s jednohlasným souhlasem. Důvodem bylo, že

předchozí fedcupové body v deblu obstarávaly Barbora Záhlavová-Strýcová s Ivetou Benešovou. Soupeřkami českých reprezentantek byly Kirilenková s Vesninovou, které se také v úvodním setu po prohraném podání Hradecké dostaly do vedení 4:2. Ovšem v této chvíli přišel klíčový obrat a Češky až do konce střetnutí Ruskám povolily už jen čtyři gamy! Milým překvapením byl především nebojácný způsob hry Hradecké, kterou svými velkými zkušenostmi doplnila aktuálně druhá nejlepší světová deblistka Peschkeová.

A tak se mohlo, jak ostatně prohlásila Petra Kvitová, začít slavit první vítězství České republiky ve Fed Cupu. V minulosti jich Československo vybojovalo pět, poslední však v roce 1988 v Melbourne, kde ve finále zdolalo shodou okolností Sovětský svaz 2:1. Mimochodem celku Slovensko se po rozdělení společného státu tuto trofej podařilo ovládnout v roce 2002. O tom, jaký ohlas letošní prvenství českých tenistek vzbudilo, svědčí rovněž to, že gratulace jim zaslali prezident republiky Václav Klaus i předseda vlády Petr Nečas. A není pochyb o tom, že se Petra Kvitová za několik týdnů stane nejlepším sportovcem České republiky za rok 2011 a vítězný fedcupový tým nejlepším kolektivem.

Výsledky: Rusko - Česká republika 2:3 (Kirilenková - Kvitová 2:6, 2:6, Kuzněcovová - Šafářová 6:2, 6:3, Kuzněcovová - Kvitová 6:4, 2:6, 3:6, Pavljučenkova - Šafářová 6:2, 6:4, Kirilenková, Vesninová - Peschkeová, Hradecká 4:6, 2:6)

Pro Satellite
JAROSLAV KIRCHNER, Moskva

Česká Tipsport extraliga

16. kolo: Pardubice-Karlovy Vary 3:4 (SN), Litvínov-Vitkovice 3:2, Třinec-Budějovice 3:6, Slavia-Boleslav 0:2, Plzeň-Brno 1:6, Liberec-Sparta 5:4, Kladno-Zlín 1:0.

17. kolo: Brno-Litvínov 5:1, Boleslav-Plzeň 3:1, Slavia-Budějovice 0:3, Zlín-Třinec 1:2 (SN), Vitkovice-Liberec 3:2, Sparta-Pardubice 4:1, Karlovy Vary-Kladno 4:1.

18. kolo: Liberec-Karlovy Vary 3:2 (SN), Pardubice-Zlín 6:1, Litvínov-Slavia 6:5 (SN), Sparta-Brno 3:0, Kladno-Vitkovice 3:4, Třinec-Boleslav 6:3.

19. kolo: Slavia-Třinec 3:2 (SN), Zlín-Litvínov 3:2, Brno-Liberec 2:4, Karlovy Vary-Plzeň 4:3, Vitkovice-Sparta 3:6, Budějovice-Pardubice 2:5, Boleslav-Kladno 4:6.

20. kolo: Pardubice-Brno 3:1, Litvínov-Boleslav 4:3, Kladno-Třinec 2:6, Vitkovice-Karlovy Vary 4:3, Sparta-Budějovice 2:3 (SN), Liberec-Zlín 2:1 (PP), Slavia-Plzeň 0:3.

Dohrávka 1. kola: Vitkovice-Pardubice 5:3, Plzeň-Sparta 4:5.

Tabuľka: 1. Liberec 20/40, 2. Sparta 20/39, 3. Budějovice 19/38, 4. Pardubice 20/34, 5. Zlín 20/34, 6. Třinec 20/32, 7. Plzeň 19/30, 8. Vitkovice 20/30, 9. Litvínov 20/27, 10. Kladno 19/26, 11. Brno 19/24, 12. Slavia 20/22, 13. Karlovy Vary 20/20, 14. Boleslav 20/18.

Nešťastná Plzeň Plzeň-Barcelona 0:4

Praha-sport.cz/zp, dos- Třídvacet minut Plzeň dýchala, doufala a Barceloně vzdorovala. Ba co víc, dokonce ji ve čtvrtém díle Champions League i pokořit mohla, neboť Petrželovo sólo z půlky hřiště po vedoucím gólu doslova volalo. Tváří v tvář rekordmanovi Valdésovi ovšem Petržela selhal a za osm minut už dostal ostře sledovaný duel očekávaný spád. Čiřovský šel po faultu na Massiho z placu, božský Lionel vstřelil z penalty svůj dvoustý barcelonský gól a od tohoto momentu nebylo co řešit. Oslabený český mistr neměl nárok a nakonec odešel s čtyřgólovou prohrou. Branky: 24. z pen., 45.+2 a 90. Messi, 72. Fábregas.

Gambrinus liga

V Gambrinus lize v utrpěla Sparta po druhé porážku doma 0:3, ale venku si zatím vede bezchybně. Slavia již po třetí za sebou zvítězila. Ostrava vyhrála na Žižkově a odpoutala se od sestupového pásma, kam se díky kontumaci posunula Olomouc.

12. kolo: FK Baumit Jablonec-FK Teplice 0:1, 1. FC Slovácko-SK Slavia Praha 1:3, SK Dynamo České Budějovice-1. FK Příbram 4:1, FK Viktoria Žižkov-FC Slovan Liberec 1:4, AC Sparta Praha-FK Mladá Boleslav 0:3, FC Baník Ostrava-FK Dukla Praha 1:2, FC Viktoria Plzeň-FC Hradec Králové 5:0, FC Bohemians 1905-SK Sigma Olomouc 1:1.

13. kolo: FK Viktoria Žižkov-FC Baník Ostrava 0:3, SK Slavia Praha-FC Viktoria Plzeň 2:1, FK Teplice-1. FC Slovácko 2:1, FK Mladá Boleslav-FK Dukla Praha 3:1, SK Sigma Olomouc-AC Sparta Praha 0:1, FC Slovan Liberec-SK Dynamo České Budějovice 4:0, 1. FK Příbram-FC Bohemians 1905 3:0, FC Hradec Králové-FK Baumit Jablonec 0:0.

Tabuľka

1. Sparta	13	11	0	2	25:10	33
2. Liberec	13	8	3	2	31:15	27
3. Boleslav	13	7	4	2	22:12	25
4. Plzeň	13	7	3	3	30:17	24
5. Jablonec	13	7	2	4	32:12	23
6. Teplice	13	6	2	5	14:16	20
7. Bohemians	13	5	4	4	11:17	19
8. Dukla	13	5	3	5	18:17	18
9. Slavia	13	5	3	5	13:16	18
10. Příbram	13	6	0	7	22:26	18
11. Slovácko	13	5	2	6	13:16	17
12. Hradec	13	3	3	7	7:17	12
13. Ostrava	13	2	2	9	12:25	8
14. Budějovice	13	1	4	8	12:27	7
15. Žižkov	13	2	1	10	9:27	7
16. Olomouc	13	3	6	4	15:16	6

Slovenská hokejová extraliga

16. kolo: Slovan-Trenčín 3:0, HK Orange 20-Trenčín 1:3, Poprad-Ban. Bystrica 4:5 (PP), Košice-Martin 5:4, Žilina-Skalica 1:4, Zvolen-Nitra 2:1 (SN).

17. kolo: Poprad-Zvolen 8:1, Nitra-Slovan 6:7, Trenčín-Žilina 3:2 (PP), Košice-Skalica 4:7, Martin-Ban. Bystrica 5:2

18. kolo: HK Orange 20-Nitra 2:3, Zvolen-Slovan 1:0, Martin-Poprad 3:1, Ban. Bystrica-Skalica 4:2, Košice-Trenčín 3:1, Žilina-Nitra 6:2.

19. kolo: Žilina-Zvolen 3:0, Nitra-Košice 1:3, Ban. Bystrica-Trenčín 3:0, Martin-Skalica 5:4 (SN), Slovan-Poprad odloženo.

28. kolo (predohrávka): Poprad-Slovan 4:3. **Tabuľka:** 1. Košice 20/39, 2. Skalica 20/39, 3. Slovan 20/37, 4. Zvolen 19/37, 5. Poprad 19/33, 6. Trenčín 20/33, 7. Žilina 20/24, 8. Bystrica 20/23, 9. Martin 20/23, 10. Nitra 20/19, 11. Orange 8/2.

Tři hospody v centru Toronto

Na pípě padesát evropských piv

mezi nimi

Pilsner Urquell!

K tomu evropské jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Town Crier Pub

115 John St.

poblíž Queen St. W.

Toronto, Ontario M5V 2E2

Tel.: 416/204-9502

E-mail: towncrierpub@atef.ca

www.towncrierpub.ca

Village Idiot Pub

126 McCaul St.

poblíž Dundas W.

Toronto, Ontario M5T 1W2

Tel.: 416/597-1175

E-Mail: idiot@atef.ca

www.villageidiotpub.ca

Sin&Redemption

136 McCaul St.

poblíž Dundas W.

Toronto, Ontario M5T 1W2

Tel.: 416/640-9197

E-Mail: sinners@atef.ca

www.sinandredemption.com

EUROPEAN UNION FILM FESTIVAL

FILM SCHEDULE

17-30 NOVEMBER 2011
@ THE ROYAL 608 COLLEGE ST., TORONTO

FREE ADMISSION

THURSDAY 17	8:30pm	OPENING NIGHT The Winner - Poland
FRIDAY 18	6pm	Tilt - Bulgaria
	8:30pm	Protector - Czech Republic
SATURDAY 19	4:30pm	Talk: European-Canadian Co-Production Films
	6pm	The Maiden Danced to Death Hungary-Slovenia-Canada
SUNDAY 20	8:45pm	Almanya - Welcome to Germany Germany
	6pm	Ben X - Belgium
MONDAY 21	8:30pm	Biloba - Greece
	6pm	Joanna - Poland
TUESDAY 22	6pm	Farewell - Lithuania
	8:30pm	Graveyard Keeper's Daughter - Estonia
WEDNESDAY 23	6pm	Lapland Odyssey - Finland
	8:30pm	Fish & Chips - Cyprus
THURSDAY 24	6pm	Soul at Peace - Slovakia
	8:30pm	Love & Rage - Denmark
FRIDAY 25	6pm	Return of Sergeant Lapins - Latvia
	8:30pm	Basilicata Coast to Coast - Italy
SATURDAY 26	6pm	Breathing - Austria
	8:30pm	DarkBlueAlmostBlack - Spain
SUNDAY 27	6pm	Balls - Sardinia
	8:30pm	The Mystery of Sintra - Portugal
MONDAY 28	6pm	Wedding in Bessarabia - Romania
	6pm	The Other Side of Sleep - Ireland
TUESDAY 29	8:30pm	Stricken - Netherlands
	WEDNESDAY 30	6pm

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjítí novin.
www.satellite1-416.com
www.zpravy.ca
www.zpravy.org
www.spravy.ca

Předchozí číslo v PDF

www.17.satellite1-416.com
www.17.zpravy.ca
www.17.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com
www.kalendar.zpravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních Nového
divadla v Torontu
www.divadlo.zpravy.ca

NHL

Závěr utkání a rozhovory s hráči
českého a slovenského původu
www.nhl.zpravy.ca
www.nhl.satellite1-416.com
www.nhl.spravy.ca

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

HEART
OF EUROPE
HOLIDAYS

Formerly Mitra Travel

UNIGLOBE

Enterprise Travel

1221 Yonge Street (at Summerhill Ave.) Toronto, M4T 1W4

Tel: 416 504 3800 Toll Free: 1 800 825 7577

Fax: 416 968 5947

e-mail: travel@heartofeuropetoholidays.com

Hours

Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

Saturday: 9:00 AM - 2:00 PM

For all your travel needs contact:

**OUR
TEAM**

Blanka

Diana

Renata

Dagmar

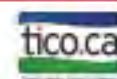
Dana

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com
renata@premieregroup.com

dagmar@premieregroup.com
dananohavica@yahoo.ca

MEMBER OF:

Signature Realty

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí,
finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty

Independently owned and operated brokerage

416/443-0300 - direct 416/443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

